75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 203. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 31-го ЖОВТНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 31, 1968 No. 203. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 30 жовтня, 1968

В АМЕРИЦІ

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КАНДИДАТ НА ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТА Спіро Т. Егню опублікував окрему заяву, в якій оскаржує щоденник „Ню Йорк Таймс" в тому, що опублікував неправдиві вістки про поведінку його, чим зайняв сторонниче становище. Егню пише, що „Ню Йорк Таймс" вже давно заявив, що він підтримує кандидатуру демократичного кандидата Гюберта Гомфрі. Тепер кілька днів перед виборами він публікує вістки про те, що Егню неправильно вів господарські проблеми, коли старався про кандидатуру на губернатора Мериленду і коли став губернатором. Егню закидає „НИТ" те, що свої реверляції опублікував перед самими виборами, щоб не було доволі часу на те, щоб їх спростувати.

ДЕСЯТКИ ПАЦІЄНТІВ ЧЕКАЮТЬ із хворим серцем на це, щоб знайшовся хтось, чиє серце можна б їм перещепити після смерти власника. Оператор д-р Дентон Кулі в Гюстоні, Тексас, який перещіплює серце, заявляє, що вже довший час не було жадного нещасливого випадку, який вможливив би перещеплення серця. У Гюстоні аж 35 осіб із хворим серцем чекають на здорове серце, яке можна б їм перещепити. В Ню Йорку 6 пацієнтів хотіли б дістати здорове серце; в Пальо Альта в Каліфорнії — 12, в Річмонді, Вірджінія — 10. Деякі пацієнти денервуються довгим чеканням, інші з філософічним спокоєм чекають на спасіння — перещеплення чужого їм серця, хоч знають, що це може бути для них кінцем їхнього життя.

ХРОНІЧНА НЕСТАЧА КРОВИ в банках в цій країні стається з кожним роком гіршою, як про це звітує президент Американського Товариства Банків Крови д-р Джан А. Шайвлі. Давніше недоставало крови в банках крови тільки сезоново, це значить взимі, коли холод, інфлюенца та Різдвяні свята спричиняли те, що менше було дателів крови. Це саме було і вліті під час вакацій. Тепер недостає крови постійно, бо щораз більше треба крови для лікування різних недуг. Тепер щороку численні дателі дають коло 6 мільйонів півлітер крови, і майже всю її зуживається. Щороку запотребування на кров збільшується на 10 відсотків.

КАНДИДАТ НЕЗАЛЕЖНОЇ ПАРТІЇ ДЖОРДЖ ВОЛЛЕС заявляє, що ані республіканський, ані демократичний кандидат на президента не „надаються на це становище" тому, що вони голосували за схвалення закону про скасування расових обмежень при продажу домів і винаймі помешкань. Ніксон і Гомфрі, казав Воллес, об'єдналися в тому напрямі, щоб знищити стародавнє прислів'я, що „мій дім — мій замок", і тому вони не надаються на це, щоб бути президентом цієї країни. Воллес в промовах атакував своїх противників, але чорні слухачі не були вдоволені з його слів, і в місцевості Ганібаль до Воллеса кидали камінням.

ПАНАМА ЗАКЛИКАЄ ЗСА ВІДНОВИТИ переговори в справі Панамського каналу. Колишній міністер закордонних справ Фернандо Елета, який вів переговори за урядування президента Маркоса Роблеса, сказав, що ЗСА повинні переговорювати з представниками військової хунти, яка прийшла до влади 12-го жовтня ц. р., скинувши вибраного президента д-ра Арнульфа Аріяса, який обняв був урядування 1-го жовтня. Елета заявив, що злочином є тратити час та не вести переговорів в справі нового Панамського каналу. Заключений новий договір мала б підписати двочленна військова хунта — полковник Болівар Урутія і Хозе Марія Пінілля, а ратифікувати договір повинна нововибрана Панамська Національна Асамблея.

У СВІТІ

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКОГО КАНЦЛЕРА КУРТА ГЕОРГА КІЗІНГЕРА ВІТАЛИ й приймали в Еспанії дуже урочисто. Для Еспанії ті відвідини мали неначе переломове історичне значення, бо це вперше від часу еспанської громадянської війни з рр. 1936-39 прибув туди голова уряду західньої держави. Кажуть, що Кізінгер переконував еспанський уряд, щоб він продовжив договір з ЗСА про американські морсько - летунські бази на еспанській території.

У ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ РОЗПОЧАЛИСЬ засідання Комісій західньо - німецького парляменту. Східньо-німецька комуністична партія вважає це за „нову провокацію". Комуністи вперто змагають до визнання Західнього Берліну за окрему, цілком від Західньої Німеччини, незалежну адміністраційну й політичну одиницю, коли, навпаки, Західня Німеччина час до часу свідомо маніфестує духову єдність Західнього Берліну й політичне його пов'язання з собою.

В ІНДОНЕЗІЇ ПРОДОВЖУЮТЬ викидати з державних установ, з летунської компанії, з поштового апарату, з плянтацій гуми і чаю та з радіо- й телевізійної станції — комуністів і їх симпатиків. Це все ще наслідки невдалого комуністичного державного перевороту з 30 вересня 1965 року. У вересні й жовтні ц. р. звільнено з державної летунської компанії коло 2.500 службовиків, мужчин і жінок, без подання причин. Нова хвиля переслідування комуністів і їх симпатиків прийшла в Індонезії після вияснення, що в центральній Джаві комуністи відновили підпільну організацію. Легальна компартія нараховувала перед згаданим переворотом 3 мільйони членів.

У БІЯФРІ ЗМЕНШИВСЯ голод, але все ще не зник. Президент Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Женеві, Семюел Гонард, заявив, що вдалося опанувати катастрофу голоду, яка спричинила нез'ясоване ближче число жертв. В останніх трьох місяцях той Комітет вислав до Біяфри 12.000 тонн харчів і ліків вартости 5.800.000 дол. та витратив 3,700.000 дол. на їх транспорт і розподіл.

ПІВДЕННО - В'ЄТНАМСЬКИЙ УРЯД ЗАКРИВ цілком один щоденник за вістку, наче б президент Нгуєн Ван Тіє змінив свою політику в сторону більшої примирливости з комуністами, — а другий щоденник закрив на три дні за поміщення портрету Го Чі Міня.

6 МОЛОДИХ НІМЦІВ ВТЕКЛИ ІЗ СХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ до Австрії, заплянувавши в детайлях втечу впродовж останніх двох років. Вони переїхали всіма засобами льокомоції та перемаршували пішки к. 100 миль — почерез Чехо - Словаччину, Мадярщину, Румунію й Югославію, переборовши загалом 25.000 миль. Не зважаючи на всі найсуворіші засоби комуністів включно із стрілянням й убивством втікачів — в останньому році втекло таки із Східньої Німеччини 2.500 осіб. К. 10 днів тому втекла до Західнього Берліну 5-членна родина, але комуністична кордонна сторожа пострілила батька тієї родини й забрала раненого вірогідно до в'язничного шпиталю.

МекКарті холодно підтримує кандидатуру Гомфрі

Вашингтон. — Сенатор демократ із Меннісоти Юджін Дж. Мек Карті який старався про номінацію на кандидата на президента, і який давніше гостро критикував демократичного кандидата Гомфрі, заявив 29-го жовтня, що він голосуватиме на Гомфрі. Він рекомендував своїм прихильникам також голосувати на Гомфрі, якщо вони досі ще не вирішили, кого підтримувати в цьогорічних виборах. Сенатор Мек Карті заявив, що не буде старатися про те, щоб бути сенатором-демократом в 1970 році, і що не кандидуватиме на президента в 1972 році з рамени Демократичної Партії. З цієї заяви виходить, що Мек Карті очолюватиме той рух, який виник під час виборчої кампанії цього року, і який звернений проти так званих „регулярних" демократів. Г. Гомфі прийняв із ентузіязмом заяву Мек Карті, хоч у заяві міннесотського сенатора не було ентузіязму для віце-президента. Мек Карті сказав, що вибираючи між кандидатурами Гомфрі і Р. Ніксона ,він мусить вибрати Гомфрі ,який виявляє краще зрозуміння внутрішніх справ та дає певнішу надію закінчити війну у В'єтнамі.

Ніксон вислухав незадоволених студентів і вияснив їм свою програму

Сиракюзи, Н. И. — Республіканський кандидат на президента Ніксон збирався промовляти до 12.000 своїх прихильників, коли 1,100 студентів почали співати пісень, протестуючи проти нього. Прихильники Ніксона хотіли викинути студентів, але Ніксон заявив, що він любить почути голоси тих, що з ним не погоджуються, і просив студентів, щоб продовжували спів. Коли студенти закінчили співати, проти Ніксона звернені пісні, він відповів на ті закиди, які протестуючі студенти підносили проти нього. Студенти закидали Ніксонові, що він домагався викинення з університетів тих студентів, які протестували в університетах. Ніксон відповів, що виступає проти тих протестів студентів, які незгідні з законами, бо признає кожному мати свій погляд на різні справи. Ніксон заявив, що він не є проти підписання договору про атомову зброю з СССР, але СССР мусить раніше „внормалізувати" своє відношення до Чехо-Словаччини. Р. Ніксон сказав, що він вже заявляв під час виборчої кампанії, що підтримує соціяльне забезпечення та лікарську опіку в рямках цього забезпечення. Ніксон сказав, що старатиметься закінчити війну за допомогою мирних переговорів, і що до цих переговорів може бути допущений і СССР. Провідники студентів висловили вдоволення, що Ніксон вислухав їх голос.

Американський експорт у вересні становив $3,245.900,000

Вашингтон. — Департамент Торгівлі повідомляє, що експорт ЗСА у вересні ц. р. виносив $3,245,900,000, на 11 % більше як у серпні ц. р., коли вивезли були товарів на суму $2,915,800,000. Експорт перевищав на $282 мільйони імпорт у вересні, який виносив $2,963,700,000, який збільшився від серпня на 4%, коли привезли були до ЗСА товарів на суму $2,-827,300,000. Веренева надвишка експорту над імпортом була найбільшою місячною надвишкою цього року. В серпні ц. р. надвишка експорту над імпортом виносила тільки $89 мільйонів. Надвишка експорту над імпортом в третій чверті цього року виносила $2.1 більйона в річному відношенні. Минулого року надвишка експорту над імпортом виносила $4.1 більйона.

У Джерзі Сити відзначили 50-ліття Українського Народного Дому

Джерзі Сити, Н. Дж. — В приміщенні імпозантного Українського Народного Дому при Фліт вулиці у неділю 27 жовтня українці Джерзі Сити спільно відзначили 50-ліття діяльности активного осередку — Українського Народного Дому. Перед бенкетом і балем ще вранці відбулось Богослуження в українській католицькій церкві та Парастас за спокій душ померлих членів УНДому. Бенкетом, що розпочався співом американського і українського гимнів, проводив голова ювілейного комітету Василь Ґела, молитву провів о. декан А. Борса. Голова УНДому привітав гостей; було відчитано письмовий привіт від губернатора стейту Ню Джерзі Ричарда Гюза. Сенатор Д. Даніел та ін. видатні гості вітали українців з їх досягненням; довшу промову виголосив посадник міста Т. Вілен, вражений великою кількістю молоді. Він закликав зберігати кращі традиції та українську культуру і назвав добрими громадянами Америки українську етнічну групу в Джерзі Ситі. З нагоди 50-ліття УНДому гості одержали ювілейне 64-сторінкове видання, зладжене Н. Боднарчуком. Присутні щиро вітали декількох громадян, які належать до УНДому вже понад 40 років. З основною промовою на бенкеті виступав Головний Предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір. Промовляючи українською мовою, він змалював картину розвитку української спільноти в ЗСА і в Канаді, що починала понад 75 років тому з дуже скромними можливостями, але, важко працюючи, послідовно прямувала до нових і нових осягів, не забуваючи і про всіляку підтримку для українського народу. Так дійшли українці до таких осягів, як створення Катедри Українознавства при Гарвардському університеті та ін., спираючись на розбудовані по Америці й Канаді основні клітини, котрими є Українські Народні Доми. УНДім у Джерзі Ситі завжди був центром громадсько - культурної діяльности та відгукувавсь фінансово на всі більші почини нашої спільноти у цій країні, підтримуючи також УККА, справу скликання і фінансування Першого СКВУ та ін. Виступав теж суддя Ваґнер, привітавши молодь — другу ґенерацію, що зростала в рідній атмосфері Українського Народного Дому. У вдалій мистецькій частині виступали молоді бандуристи під дириґуванням Романа Левицького, танцюристи під керівництвом Романа Петріни, група танцюристів з Осередку СУМА, співачка Іванна Кононів. В кінці Володимир Каричак передав дві стипендії по 400 дол. студентам Мелянії Анні Мілянович і Томасові Емері, які обоє належать до УНСоюзу і є нащадками перших фундаторів УНДому в Джерзі Ситі. Після бенкету відбулась товариська забава.

ЧЕХИ ДЕМОНСТРУЮТЬ ПРОТИ СССР

Це образок з одної сцени з великої демонстрації, яку в минулий понеділок тисячі чехів перевели у Празі — проти совєтської окупації Чехо - Словаччини. Підійшовши під браму Градчанського палацу, де мешкає президент Людвік Свобода, деякі демонстранти намагалися ввійти на терен палацу, в якому святковано тоді 50-річчя відродження чеської державности.

Вирішується справа замирення у В'єтнамі — перед виборами в ЗСА

Сайгон. — Південно-в'єтнамський президент Нгуєн Ван Тіє зформував 3-членну делеґацію, яка репрезентуватиме уряд Південного В'єтнаму на Паризькій конференції. Названий президент Південного В'єтнаму зробив це в переконанні, що Північний В'єтнам погодиться на американську пропозицію, щоб після припинення всіх налетів проти Північного В'єтнаму й послаблення воєнних дій збоку комуністів — Паризька конференція приступила до ділових нарад, з участю делеґацій однаково від Південного В'єтнаму, як і від підпільної комуністичної організації Фронту Національного Визволення. Задля „збереження обличчя" — кожна з тих делеґацій сиділа б поруч делеґацій — американської та північно-в'єтнамської. Однаково південно - в'єтнамська делеґація як і представники Фронту Національного Визволення мали би право твердити, що вони виступають, як незалежні представництва, та другій стороні відмовляти права промовляти в імені південно-в'єтнамського народу. Насправді одні й другі брали б активну участь у переговорах. Невідомо ще, чи Північний В'єтнам погодиться на таку комбінацію, сполучену із справою припинення бомбардування Північного В'єтнаму. Покищо Північний В'єтнам кількакратно заявив в радіо і своїй пресі, що всі вістки про „закулісові торги" — це американська видумка та що Північний В'єтнам не відступає від свого засадничого становища, що ЗСА мусять припинити бомбардування і „всі інші ворожі дії" супроти Північного В'єтнаму — без ніяких передумов. На середу 30 жовтня було призначене останнє перед президентськими виборами в Америці засідання Паризької конференції і на тому засіданні, чи в наступних засекречених розмовах ще в цьому тижні може прийти до порозуміння щодо воєнного перемир'я. У зв'язку з цими справами в понеділок цього тижня прилетів до Вашингтону головний командант американського війська у В'єтнамі, ген. Крейтон Абрамс, і мав у вівторок 29 жовтня довгу нараду з Президентом. У цій нараді й у „діловому обіді" взяли участь також державний секретар Дін Раск, секретар оборони Кларк Кліффорд, голова шефів об'єднаних штабів ген. Ерл Вілер, політичний дорадник Президента Волт Ростов, директор Центральної Розвідчої Агенції Ричард Гелм і пресовий секретар Президента Дж. Кристіян.

У Західній Німеччині виявили скандальну шпигунську аферу в користь СССР

Бонн. — Західньо - німецький прокуратор Людвік Мартін виявив, що вже рік тому, 29 жовтня 1967 р., три німці, з котрих два арештовані, викрали з американської бази біля Нойбурґу над Дунаєм довгу на 9½ стіп американську ракету „Сайдвайндер", перевезли її автом до далекого на 100 миль міста і там надали скринею до Москви. Ті самі три особи перевели ще дві інші подібні крадежі з американських складів зброї і переслали до СССР. Виявлено прізвища арештованих: 33-річний Вольф Дітріх Кнопе, сержант в західньо - німецькому летунстві, та механік польського роду Йозеф Ліновскі. Головний винуватець мабуть, втік. Арештовано також, але звільнено, поставивши під поліційний надзір, 48-річну секретарку в міністерстві оборони, Ґізелю Мок. Ця справа набрала розголосу, як великий скандал, тим паче, що водночас виявлено також різнородну іншу діяльність шпигунів у користь Совєтів. Три тижні тому застрілився контр - адмірал Герман Людке в день після того, як його переслухували у зв'язку з фільмом, що його випадково знайшли в його фотоапараті: це був фільм засекречених документів з головної кватири НАТО у Брюсселі. Шість інших совєтських шпигунських аґентів встигли втекти до Східньої Німеччини ще перед їх арештуванням. Справа настільки поважна, що канцлер Курт Георг Кізінґер телефонував в цій справі з Мадриду до міністра військових справ д-ра Гергарда Шредера. Вправді німецькі військовики твердять, що большевики „все одно" вже напевне знали детайлі ракети „Сайдвайндер", проте це небувалий скандал, що шпигуни можуть без особливих труднощів перерізати дротяну заставу довкола бази, вламатись до складу засекреченої високоякісної зброї та їздити з нею по Німеччині й після того вислати викрадену зброю скринями до Совєтів.

ВИСТУПИВ З КОМПАРТІЇ ПИСЬМЕННИК КОСТЬОРІН

Москва. — „Старий большевик", Алексєй Костьорін, повернув свій партійний квиток разом із листом до Політбюра, в якому заявляє, що він виступає з партії, „щоб звільнити себе від партійної дисципліни, яка відмовляє права думати". Совєтський письменник Костьорін був членом комуністичної партії ще перед приходом большевиків до влади; він має тепер 72 роки. За Сталіна його арештували були й заслали. Його дочка Ніна Костьоріна, згинула з рук німців, коли служила совєтським партизанам. Костьорін твердить, що тепер щораз сильніше дає себе відчувати сталінізм.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УКРАЇНКИ МАНІФЕСТУВАЛИ ПРОТИ АРЕШТІВ В УКРАЇНІ

Нотінґгам, Англія. — З ініціятиви Головної Управи Організації Українських Жінок у Великій Британії, ОУЖ, у неділю 6-го жовтня в Нотінґгамі, в залі на Бентрік, відбулось Маніфестаційне Віче в обороні ув'язнених братів і сестер окупаційною владою в Україні. Багато учасниць, в тому й молоді, прибули на віче у вишиваних українських блюзках і сукнях. Місцева преса помістила фотознімки та вістки про ту маніфестацію.

75-ЛІТТЯ ДИРИҐЕНТКИ ПЛАТОНИДИ ЩУРОВСЬКОЇ

Талановитій диригентці і співробітниці Олександра Кошиця п-ні Платониді Щуровській минуло 75 років життя, і з того приводу її привітала редакція журналу Союзу Українок Америки „Наше Життя" в числі з жовтня місяця. Платонида Щуровська, родом з Черкащини, доцент диригентури при Українському Педагогічному Інституті, увесь час працювала диригентом хорів у Празі й Подєбрадах у Чехо-Словаччині. Цього року вона дириґувала хором на Шевченківському концерті в Празі.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ГНАТА ДІБРОВИ

Нюарк, Н. Дж. — Заходами Комітету, складеного з представників церковних і громадських організацій Нюарку та Ірвінґтону відбудеться в залі прав. церкви св. Вознесіння, 9 листопада о г. 6 вечора — літературний вечір, присвячений творчості Гната Діброви. Вступне слово проф. Федоренка, про творчий шлях автора розповість М. Щербак, деклямуватиме Ліда Приходько, будуть також музично-вокальні виступи. Вечором провадитиме М. Матула.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛАСЬ 7-ма РІЧНА ЗУСТРІЧ ТУРИСТІВ

Союзівка, Керґонксон. — Сьома щорічна зустріч туристів, організована Подорожним Бюро Ковбасюка, що є власністю п-ва Шумейків, пройшла з успіхом у суботу й неділю 19-20 жовтня, в присутності понад 200 осіб. У програму входили покази прозірки з Києва, Парижу, Праги, Москви й ін. міст і висвітлення туристичного фільму, спільна вечеря, забава та ін. На прийнятті були також офіційні представники летунської лінії „Люфтганза" та лінії „КЛМ". П. Шумейко повідомив, що „Подорожне Бюро Ковбасюк" вже має підготованих 9 туристичних груп, які полетять в Україну джетовими літаками в 1969 р.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ АНГЛОМОВНИЙ МУЗИЧНИЙ „АЛЬМАНАХ"

Сен Полл, Мінн. — Редакція „Вістей", місячника музичного і мистецького життя, що його видає хор „Дніпро" у Твін Ситі в Міннесоті, повідомила на сторінках журналу, що вже „готується до видання „Альманах" англійською мовою, що буде вірогідним джерелом інформацій про українську музику для дослідників та складачів музичних енциклопедій". Кошти Видавництва складаються з передплат і внесків на пресфонд окремих осіб або й цілих груп — хорів.

Товариство „Гуцульщина" вшанувало письменницю Марію Остромиру

У 50-ліття Листопадового Чину Осередок Тов. „Гуцульщина" в Ню Йорку влаштував 27 жовтня ц. р. в залі Українського Народного Дому Літературний Вечір, присвячений письменниці Марії Остромирі - Маковській, авторці твору про участь гуцулів у визвольних змаганнях нашого народу, п. н. „Над бистрим Черемошем". Вечір відкрив вступним словом голова Осередку д-р С. Федюк. З черги артист І. Самокішин виконав монтаж п. н. „Участь гуцулів у Листопадовому Чині" з поеми О. Бабія „Гуцульський курінь". Реферат про повість „Над бистрим Черемошем" виголосив ред. І. Дурбак, зазначуючи, що гуцули становили невід'ємну частину українського народу в боротьбі за незалежність. Прелеґент подав характеристику дієвих осіб та заакцентував національно-виховну вартість цієї повісти.

У виконанні дальших точок програми М. Пришляк відчитала „Слово від Авторки", яка, на жаль, не могла особисто прибути на цей Вечір з причини хвороби. М. Панчак відчитала автобіографічне оповідання авторки п. т. „Гонор", а уривки з повісти „Над бистрим Черемошем" рецитували І. Самокішин, М. Яблонський і інж. Р. Степаняк. Заключне слово виголосив інж. Р. Кобринський. На закінчення відбулася товариська гутірка при чаю. Заля була удекорована портретами з гуцульською тематикою маестра М. Мороза.

Секретарі Аллентавнської Округи УНС вирішили подвоїти минулорічні здобутки

Нортгемтон, Па. — Минулої суботи, 26-го жовтня 1968 року, тут, в залі школи української католицької Церкви, відбулися чергові окружні збори представників та урядовців Відділів УНСоюзу аллентавнської округи. На зборах схвалено, впродовж останніх місяців цього року, подвоїти організаційні здобутки Округи з минулого року. Завдяки деяким секретарям Відділів, зокрема голови Округи Івана Зазворського, секретарки Округи пані Анни Гарас та Степана Колодруба і видатної допомоги обласного організатора Степана Гавриша, Округа вже досягла минулорічний здобуток нових членів і схвалила його подвоїти до кінця року, в межах проголошеної екзекутивою УНСоюзу тримісячної, передювілейної кампанії. Округа, яка належить до менших союзових осередків, гуртуючи 1.400 членів, вже придбала 75 членів, отже понад п'ять відсотків свого членства, та змагатиме дійти до десять відсотків. Зборами проводив Іван Зазворський, при співучасті пані Анни Гарас. Доповідали про стан УНСоюзу і його завдання, зокрема зв'язані з великими ювілеями 75-річчя „Свободи" й УНСоюзу, який сповниться 22 лютого 1969 року та про зобов'язання, з уваги на ці ювілеї, союзового загалу, його Відділів і Округ, головний секретар Ярослав Падох та головний радний і обласний організатор, в межах області якого лежить ця Округа, Степан Гавриш. Гол. секретар з'ясував завдання передювілейної кампанії й подав важливіші засоби для здобуття успіху. На основі офіційних

(Продовження на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зворот направо

Коли Джордж Воллес, мало кому в Америці відомий кол. губернатор Алабами, несподівано почав збирати на своїх вічах багатотисячні маси прихильників, уся преса заговорила про зворот американського суспільства направо. На цю тему появилась в недільному додатку „НИ Таймсу" з 27 жовтня ц. р. велика стаття професора соціології Гарвардського університету, Дейвіда Різмена, який аналізує настрої мас протягом історії ЗСА і з'ясовує причини, чому власне тепер „Джорджові Воллесові вдалося перевести ту політичну мобілізацію, якої не зумів перевести кол. сенатор Джозеф МекКарті", фанатичний ворог комунізму.

Дейвід Різмен пише, що під „правими" не слід розуміти тільки реакціонерів і людей правих політичних поглядів. Нинішніми „правими" в ЗСА є здебільша люди, які хочуть спокою, прагнуть жити у своїх підміських однородинних домах без остраху, — правими є ті, які турбуються за „призабуту людину", за сірого громадянина, що платить податки, льояльно додержується законів і — найбільше терпить. Америка, зрештою, завжди була консервативною, бо завжди була „країною рівних шансів". Загал американців не цікавиться політикою і найменше цікавиться міжнародними відносинами. Тому й завзяті вороги комунізму не всилі були змобілізувати широкої американської громадської думки по своїй стороні — аж поки не змобілізували її радикальні виступи лівиці. Відома правда, що крайні течії мають ті самі методи, найкраще виявилась на прикладі „лівих" іппісів у Чикаґо, що збіглися з цілої Америки, щоб розбити конвенцію Демократичної партії, подібних до ворожих муринам „правих" білих у південних стейтах.

Цікаве ствердження Д. Різмена, що багато колишніх прихильників „правого" Беррі Ґолдвотера сприяли „лівому" сен. Юджинові МекКарті, який заімпонував їм своєю простолінійністю і чесністю. Цікава також заввага, щоб не переціновувати впливів „лівих" у ЗСА: адже права студентська організація „Молоді американці за свободу" має членів у чотири рази більше, як ліва „Студенти за демократичне суспільство".

Теперішній „зворот направо" в ЗСА — явище позитивне постільки, поскільки є він виявом туги за правопорядком і за вкороченням сваволі деструктивних сил.

Але він розминувся б зі своєю ціллю та ще більше причинився б до деструктивности, якщо доходив би до екстрем, як це в поодиноких випадках спостерігається.

Нова совєтська „республіка"?

„Чехословацька сторона погоджується пропускати через державний кордон ЧССР без стягнення мита і без митного та прикордонного огляду совєтські війська й осіб, що входять до їх складу, всі військові вантажі, членів сімей військовослужбовців" і т. д. Досить тепер совєтському громадянину лише „пред'явити митним органам документи на право переходу чехословацького кордону" — і вже все полагоджено, як сказано в офіційному тексті „Договору між урядом СССР і урядом ЧССР", підписаного 18 жовтня в Москві. Не лише совєтський солдат, а і його дружина, його діти, навіть, як зазначено в договорі, і нешлюбні діти можуть вільно і без жадного опитування переходити з совєтської сторони „державний кордон Чехо-Словаччини". Совєтська сторона бере на себе видатки, пов'язані з утримуванням совєтських частин на території ЧССР, але коли збоку чехів чи словаків будуть заподіяні якісь шкоди — ЧССР має за них платити. У договорі багато разів згадано про тимчасовість перебування окупаційних совєтських військ на чехословацькій території, але ніде не визначено ні їх кількости ,ані часу, коли їх виведуть з ЧССР. У місцях дислокації совєтських військових частин законодавство ЧССР не має взагалі жадного права до совєтського громадянина, який виступатиме в тій країні в ролі „юберменша". У договорі згадано також про „нерушимість країн соціялістичної співдружности", іншими словами — про те, що СССР посуне свої війська в кожну сателітну країну, яка забажала б волею свого народу вийти з-під московської „опіки".

Умови нового договору, складеного під тиском Москви, такі, що відносно вільна, як на комуністичні диктатури, Чехо - Словаччина вже стала на межі між країною-сателітом і новою „совєтською республікою". Висунена в „Правді" нова московська теорія „соціялістичної єдности", якою Москва може „оправдувати" кожну нову інвазію — це виклик не лише поневоленим сателітним країнам, а й вільному світові, який бажає свободи і права на самовизначення для всіх народів.

Богдан Галайчук

„АМЕРИКАНСЬКИЙ ЗАПРОДАНЕЦЬ" БЕЛЯУНДЕ ТЕРРІ

Буенос Айрес. — У Латинській Америці не бракує причин для усунення президентів — так що Беляунде Террі міг утратити президентське крісло під замітом нездібности, як голова домініканської держави Бош, можливо з домішкою демагогії, як екваторіянський Веляско Ібарра, підозрілих прокастрівських потягнень, як арґентинський Фрондізі, чи таки просто безпосередньої підготови комуністичного режиму, як бразилійський Ґулярт. Але ніяк не можна було уявити, що буде він усунений як „американський запроданець", який, мовляв, віддавав американському капіталові всі при-природні багатства Перу.

Зокрема годі було уявити таке тоді, коли я приїхав до Перу, під кінець 1961 року. „Хто він властиво такий, той ваш славний Беляунде?" — „Це людина енерґійна, з широким горизонтом, мабуть, чесна — але кастрофіл. Може врешті - решт покине свого кубинського ідола тепер, коли той признався, що споконвіку був марксистом - ленінцем".

Коли появилося чергове число беляундівського тижневика, увесь його наклад був зразу розкуплений. Дивним дивом виявилося, що Беляунде не покинув свого ідола. У статті, яку сам підписав, він висловив признання Кастрові за щирість та сміливість і заявив, що марксизм Кастра не дискваліфікує його як лідера латиноамериканської р е в олюції, яка зрештою — додав — не мусить мати в цих країнах такої самої політичної орієнтації. Загальний висновок був, що Беляунде це таки безнадійний к а с трівський поплентач.

Але коли я зустрівся з своїми перувіянськими знайомими, здебільша поміркованими християнськими демократами вдруге на міжнародних католицьких конґресах, що відбулися в половині 1962 року в Монтевідео та в Буенос Айресі, вони рішуче змінили свою думку про Беляунде: його кастрофільство — мовляв — не виходило поза тактичну гру; йшлося йому лише про те, щоб не втратити впливу на індіян з околиць Кузка, яких він сподівався перетягнути на свій бік з комуністичної орбіти. Ця гіпотеза потвердилася після того, як Беляунде крийшов до влади.

За час свого урядування Беляунде Террі не проявив найменших прокастрівських чи промарксівських симпатій. Опозиція лише раз зробила закид в цьому напрямі: він, мовляв, затаював існування в краю червоної партизанки. Але, очевидно, затаював її від Конґресу, не від армії — адже про партизанку армія була краще поінформована, ніж сам президент, і саме вона уникала всякого розголосу в цій справі, а коли почалися протипартизанські операції, піддала суворій цензурі пресові інформації на цю тему.

На відміну від чілійського президента, Фрея, Беляунде Террі ніколи не займав невтральної, „третьої позиції", коли йшлося про міжнародну політику. Але ледве чи уступав Фреєві, коли йшлося про розмах соціяльних реформ. Для цих реформ шукав він форм у місцевих, інкайських традиціях: на будову шляхів та інші публічні роботи держава давала лише капітал, а селяни — безплатну працю. З їхнього боку це не була велика жертва, бо хліборобська праця сезонова, а ніяких можливостей побічного заробітку немає у тій малоупромисловленій країні. Завдяки безплатній робітній силі Беляунде міг виконати куди більше публічних робіт, міг у прискореному темпі розбудовувати інфраеструктуру, без якої годі думати про загальне економічне піднесення країни. А це було завданням вийнятково складним, беручи до уваги, що 49% населення Перу індіяни, здебільша неграмотні, політично пасивні.

Фрей був вибраний абсолютною більшістю голосів, і тому має змогу здійснювати обіцяні реформи завдяки власній більшості у Палаті Послів; опозиційна більшість у Сенаті не може вийти поза дрібне саботування, деколи досить штубацьке, наприклад, не дозволяє президентові виїздити за кордон з офіційними візитами. Навпаки, Беляундова Народна Акція здобула у виборах лише відносну більшість. Цього вистачило, щоб Беляунде посів президентське крісло, але не вистачило, щоб міг він здійснити заповіджену програму, бо дві великі опозиційні партії, які разом мають більшість, АПРА та Ордіївська партія, торпедують законопроєкти або вносять „поправки", які зовсім їх стерилізують.

Тому радикальне крило Народної Акції, як також Християнська Демократія, що творила з нею виборчий бльок, домагалися, щоб Беляунде розв'язав Конґрес, зреформував конституцію і піддав її під затвердження шляхом плебісциту. Був би то революційний, протиконституційний крок, бо зобов'язуюча конституція не передбачає плебісцитів.

Але, шануючи конституційну леґітимність, Беляунде посвятив, практично, реформи, що мало далекойдучі наслідки. Спершу покинула його Християнська Демократія, опісля поважна частина його Народної Акції. Тим самим ця остання не мала ніяких виглядів на перемогу в найближчих виборах, що відбудуться за 10 місяців.

1962 року АПРА перемогла у виборах лише завдяки махінаціям п о п ереднього президента, консерватиста Прада. Тому армія вчинила переворот, скасувала ті вибори і протягом року перевела інші, нефальшовані, у яких переміг Беляунде. Тепер, з огляду на розбиття Народної Акції, найбільш імовірно, що в половині 1969 року переможе АПРА, вже без ніяких махінацій. Щоб до цього не допустити, здавна брано до уваги можливість превентивного перевороту, який тепер здійснено.

Своєю ціллю цей переворот нагадує арґентинський з-перед двох років. Він відбувся за три чверті року перед виборами губернаторів, у висліді яких в перонівські руки перейшла б контроля важливих провінцій, включно з провінцією Буенос Айрес. Щоб оцінити розміри тієї небезпеки, слід пригадати, що ліве крило перонiстів досить поважно інфільтроване кастризмом, що виявилося, зокрема, у вересні цього року, коли викрито групу перонівських партизанів. Отже, у червні 1966 року арґентинська армія стояла перед дилемою: або усунути конституційного президента, або погодитися з переходом влади в руки перонiстів.

Теперішня перувіянська дилема не мала такої гостроти, бож АПРА вже давно визбулася марксистських симпатій і має чітко демократичний профіль. Лихо в тому, що армія має здавендавна „протиапрівський комплекс".

Немає сумніву, що саме цей комплекс був справжнім мотором перевороту, і лише як претексти служили справі відшкодування для американської компанії за вивласнення нафтових теренів і девальвація валюти.

Порівнюючи два перевороти 1962 року, ми ствердили були у „Свободі" з 21 червня 1963 р., що перувіянські старшини виявили тоді більше політичної зрілости, ніж арґентинські. Годі висловити подібне признання їм тепер. Переворот учинила група молодих полковників, т. зв. „нассеристів", ставлячи перед довершеним фактом генералів, яким не лишалося нічого іншого, як перебрати владу і рятувати те, що ще можна врятувати.

Нассеризм — це явище, відоме і в Арґентині в добі розполітикування армії, яке почалося після упадку Перона і з яким покінчив щойно Онґанія, коли став начальним вождем за президентури Ілії. Була це група старшин, переконаних, що саме армії належить історична роля, яку в Єгипті відіграли молоді старшини, очолені Нассером: покінчити з одного боку із соціяльною несправедливістю, а з другого — із залежністю від чужого капіталу. Була це тенденція націоналістична, з соціялістичним впливом, але вона доктринально не оформилась і пішла в забуття ще до вибору Ілії. В Перу втрималася до сьогодні, але також не дійшовши до політичної зрілости. Не дивно, що перувіянський кредит раптовно обнизився з погляду міжнародної фінансієри, і уряд, створений з генералів, поспішив запевнити, що для чужих інвестицій не загрожують ніякі обмеження.

Про політичний кредит нового режиму краще не говорити...

Ми далекі від того, щоб осуджувати всі латиноамериканські перевороти. Але в останньому таки важко дошукатися глузду.

Софія Наумович

КИЇВСЬКИЙ БАЛЕТ УТРЕТЄ В ПАРИЖІ

Про те, з якою метою висилає Москва український балет на Захід — нам аж надто ясно: крім того, щоб пускати блахмана, мовляв, „цвіте Україна", такі виступи мають ще побічні завдання прикривати московські злочини... Та хоч не знаємо, яке „почесне" завдання мав виконати за цим, третім уже побутом у Парижі, балет Павла Вірського, але що він мимохіть робить добру пропаґанду у к р аїнського імени в світі — це факт. Свідчать про це голоси французької преси, яка, мабуть, після подій у Чехо-Словаччині відважніше заговорила про „волю". Складення квітів під пам'ятником Анни Ярославни дівчатами з балету — очевидно теж наказане з якоюсь метою москалями. Одначе, даймо слово французькій пресі:

Ще перед початком виступів, бо в неділю 13 жовтня, тижневик „Журналь дю Діманш" вмістив світлину з відомим пам'ятником Анни Ярославни в абатстві Санлісу і з п'ятьма дівчатами в українських строях, які молитовно споглядають вгору, в обличчя французької королеви і доньки великого князя Ярослава Мудрого, — коли одна з них складає в'язанку ґлядіоль до стіп нашої великої землячки. Під світлиною така інформація:

„Вони заквітчали колишню королеву. Цікаву прощу відбули танцюристки Козацького балету України, які виступатимуть від четверга впродовж місяця в Спортовім Палаці. У національних костюмах ці дівчата із Совєтського Союзу їхали до Абатства св. Вінкентія в Санлісі, щоб віддати пошану тіні королеви „всіх Русей" Анни, дочці київського князя, яка 1049 р. повінчалася з „дуже християнським" королем Анрі І. Народжена, як і п'ять танцюристок із нашої світлини в Києві, Анна довго жила в санліському замку. Згодом вона уфундувала абатство, щоб подякувати св. Вінкентієві, який зіслав їй сина. Пізніше, повдовівши, вона схоронилася в абатстві аж до моменту, коли князь де Валюа прийшов... схопити її й одружитися з нею*. Частинно знищене абатство відбудували у XVII ст., щоб призначити його на королівську колеґію".

„Франс-Суар" з 19 жовтня пише про перший виступ:

„Козачки з українського балету танцюють кадриль з XVIII ст. У ділянці балетів, що прибувають з СССР, ми думали , що найкращий з них це відома трупа Мойсеєва. Тим часом козацький балет у Спортовім Палаці затер давні спогади і створив нові. Кадриль з XVIII ст. танцюють „над землею" у фігурах російського танцю (до речі, в тому єдиному російському танці було дуже мало „фігур", а строї жахливо недібрані: до „двірських" строїв жінок чоловіки одягнули „мужицькі" сорочки - „косоворотки" поверх штанів і чобіт! (Дивно, що французькі журналісти не вміли на тому похопитися! — С. Н.). Три запорізьких козаків, що вимахували списами й шаблями, дівчата з Полтави, які мотали й розмотували довгі стрічки, ніч під Івана Купала з великим вогнищем і чортівськими скоками — це підкорюючі картини. Чоботи — а їх п'ятсот пар у програмі — скандують ритм. Тисяча костюмів виблискує, і це тріюмф молодости. І коли найкращі маріонетки світу це ті, які кажуть нам вірити, що маємо діло з людськими істотами, то жартівливий танок (Вірського) перетворює одну дівчину й її двох залицяльників у справжні маріонетки старого українського театру. Це один із комічних моментів цього вечора, багатого на віртуозні точки.

„Від четвертого танцю починаються „біси". Тричі викликають фінал і китицю червоних рож приносять на сцену не танцюристці — та й котра ж із них найкраща? — але першому танцюристові. Бо у фольклорі чоловіки відбирають свої права: вони ж сильніші. Коли спустили завісу, останній компліment висловив шеф в'єтнамської делеґації**) в Парижі для цілої трупи: „Вашим мистецтвом ви здобули капіталістичний світ". (Жаклін Картіє).

І врешті „Фіґаро" з 19-20 жовтня пише під заголовком „Козацький балет з України":

„Надихані вітрами й безконечними обріями степу, українці зберегли смак волі. Вони вгамовують цей нахил у своєму фольклорі і використовують нагоду, щоб доказати, що не втратили поняття щастя. Програма, яку нам показують ці козаки, поєднує божевільну радість із суворою дисципліною. Радість читається на обличчях, заґримованих як порцелянові ляльки, у щасливих усмішках, які проявляють задоволення, що м'язи так добре діють в цих величних приступах - піруетах і продовжують щораз більше скоки. Ця радість ще більше виступає в костюмах з живими кольорами, вишитими делікатними арабесками. Шовки, оксамити й парчі виблискують під світлами. Це спектакль із королівською пишнотою.

„Перш за все віртуозна акробатика всіх цих кавалірів, які виходять з лав, щоб один за одним перекидатися в повітряних стрибках, щоб скакати попід склепіння і, спадаючи навпочіпки, відповідно виконати „присяди" — качиний хід. Пальма першенства в цій останній спеціяльності належить чорному й вусатому пільному коникові - скакунцеві.

„Далі танцюристки. Вони, очевидно, не піддаються таким буйним грам, але заступають динамізм — чаром. Хореограф Павло Вірський дає їм нагоду виконувати маленькі пустотливі кроки і порухи голови. Треба бачити, як вони прядуть свій килим або плещуть у долоні, водночас сплітаючи гнучкі арабески. І ось знищений прикрий спогад про важких селянок, яких присилала нам Волґа свого часу! І ось переступлено межі традиційного фольклору, — порушення в даному разі до вибачення.

„Вірський, за прикладом Мойсеєва, підносить народний танок на позем мистецтва. З уявою, що переходить усі межі, він створює нові фігури і компонує нові хореографії, проте вірні старовинному стилеві. І цим способом фольклор віднаходить свою ж и т т є з д атність". (Кльод Баиєр).

Небагато солістів та ансамблів світової слави мають такі чудові рецензії французької преси!

Українські глядачі трохи розчаровані, що, поза невеличкими змінами, програма завжди та сама. Щоправда, головний танок наприкінці першої половини—запорізь-

(Закінчення на стор. 7-ій)

ПІЗНАЙМО КРАСУ АМЕРИКИ

(Суґестії молодого туриста)

Напевно багато людей не знають, що Америка (ЗСА) має найбільшу систему національних парків на світі.

В цій статті спробую описати систему організації цих парків і порушити деякі проблеми, що виникли під цю пору.

У 1872 році Конґрес установив „Єловстон Н е ш е н е л Парк" як „публічний парк на користь і розвагу народу". Від того часу майже 300 інших парків, монументів, історичних парків, пам'ятників та морських побереж були додані до Державної Системи Парків, що п і д л я г а є Департаментові Внутрішніх Справ.

Майже кожний дорослий мешканець ЗСА ч у в п р о Ґренд Каньйон, Єловс т о н, Йосеметі і Еверґлейдз, але хто чув про Айл Роял, Винд Кейв, Тузіґут або Форт Пуласкі? Хоч ці менше знані парки не є такі імпозантні як Ґренд Каньйон, чарівні як водопади Йосеметі, інтересні як гарячі джерела Єловстон і не мають стільки тварин, як Еверґлейдз, проте мають вони багато цікавого для туриста. Але більшість американців ніколи не чули про ці парки, а ще менше колинебудь їх відвідали.

Цей факт — одна з головних проблем, які Н е ш е н е л Парк Сервіс мусить скоро розв'язати. Деякі парки н.пр. Єловстон, Ґренд Каньйон і Ґренд Тітон мають забагато відвідувачів, а інші, м е н ш е знані, або більше віддалені стоять пусткою. В Єловстон проблема є така серйозна,що є пляни, щоб збудувати окремі дороги для людей, які хочуть бути в парку лишень день або два, а іншу дорогу для людей, що хочуть оглядати парк докладніше. Багато з цієї першої категорії мають „трейлери", що задержують рух на дорогах і також забирають місця на таборових площах від людей, що хочуть побувати в парку довше як одну ніч. Т а к о ж застановляються відповід н і чинники над збудува н н я м окремих таборів для трейлерів у деяких парках і задумують дозволяти на в'їзд у ці парки тільки автам.

Але всі ці заходи не розв'яжуть головної проблеми, тобто надміру відвідувачів. Є рекомендації „чергувати" шкільні вакації, щоб в цей спосіб розподілити натовп з головного сезону на цілий рік. Також може дійти до того, що треба буде резерву в а т и заздалегідь місце в деяких парках. Найлегший, на м о ю гадку, вихід з цієї ситуації є заохочувати людей відвідувати менше знані парки. В головному метою відвідин Національного Парку є відійти від густо заселених околиць. Що може бути більше відпружуюче як вакації в Айл Роял, острові без доріг і без авт на середині Лейк Суперіор. Або, як хочеш відвідати Ґренд Каньйон, чому не поїхати туди взимі, коли є менше людей, а більше на 12 цалів снігу?! Якщо хоче хтось відвідати цілком безлюдну околицю, можна поїхати д о „Вилдернес арея" у державних лісах.

Та навіть при цих проблемах не можна заперечити, що американська система національних парків є унікатом у світі. Який бо інший край заховав у первісному стані гори, пустині, каньйони, степи, багна, тундру, побереж ж я, гарячі джерела і ґейзери?

Коли будете плянувати ваші слідуючі вакації, місто їхати до того самого мі с ц я, де ви були колинеб у д ь на протязі останніх 15 р о к і в, відвідайте Націо н а л ь н и й Парк; ви зможете ночувати й перебувати в шатрі, у мотелі, на „ранчі", а навіть у дорогому, люксусовому готелі. Зможете бачити багато красвидів, розважатися в різний спосіб і зможете призбирати величезну кількість різноманітних пам'яток. Лишень не плянуйте прогульку до п опулярних парків, бо зможете оглядати не так прекрасну природу цих парків як величезну кількість ріноманітних людей.

Андрій Мельникович,
учень XI кляси гайскулу
Оверленд Парк, Кензас Сіті.

Д-р Наталія Пазуняк

ОБОРОНА ПРАВ ЛЮДИНИ В АСПЕКТІ ІДЕОЛОГІЇ ТА ДІЇ СФУЖО

(4)

Поряд з тим припала саме на цей, 1968 рік одна важлива річниця, а саме 20-ліття Декларації Прав Людини Об'єднаних Націй. Саме ця обставина дала напрямок вже підготованій акції. Отож треба було опрацювати відомі вже нам факти з підсовєтської України так, щоб кожному стало очевидним, що для української людини в Україні н е д о с т у п н і ті права, які урочисто потвердила комуністична влада України і всього Совєтського Союзу.

Саме ця акція займала увагу СФУЖО в останніх місяцях. У своїй праці над тим діяла наша Управа в повному порозумінні з Секретаріятом СКВУ, що виделегував у квітні цього року на конференцію прав людини ОН в Тегерані (Іран) своє представництво. Акція СФУЖО не повторювала акції Секретаріяту СКВУ. В еляборатах СФУЖО трактовано проблеми радше в гуманітарному аспекті.

Ми знаємо, що у багатьох ділянках порушення комуністичною владою прав людини ми не ізольовані. Є цілий ряд інших поневолених комунізмом націй, що несуть тягар подібний до нашого. Ці нації мають свої представництва в екзильних групах, мають свої жіночі екзильні організації. СФУЖО і в минулих роках активно контактувалась з ними. Треба було лише ініціятиви спільного виступу.

Саме таку ініціятиву видвигнула Управа СФУЖО, і відчула зичливий відгомін зі сторони не українських жіночих організацій поневолених народів. Опрацьовано спільно еляборат, в якім заторкнено ті параграфи, що відносились до всіх поневолених народів. В результаті створилася діяльна група під назвою Об'єднані Організації Жінок з Центральної й Східньої Европи. Підписали цей меморандум голови жіночих організацій і об'єднань таких народів: балтійців, тобто литовців, латишів і естонців; білорусів, альбанців, болгарів, чехів та словаків, угорців, поляків, румунів та югославів, грузинів; Американська Організація Жінок в боротьбі за Свободу (Вімен фор Фрідом) та СФУЖО (з вичисленням усіх країн, де мають свій осідок всі 15 складових організацій.

Цей меморандум, виданий у 2 000 примірників, вислано до всіх не комуністичних представництв в ОН, до дорадчих організацій при ОН, до амбасад різних держав у ЗСА, до сенаторів і конґресменів, до міжнародних жіночих організацій і головно на Тегеранську Конференцію Прав Людини ОН. Маємо вже прихильні відповіді від сенаторів і конґресменів.

Одночасно о п р а цьовано специфічно українські проблеми, різні аспекти порушень людських прав в Україні. Так виготовлено ще два меморандуми, підписані СФУЖ'ом з вичисленням усіх складових організацій: один — на тему русифікації українського к у л ь турного життя і зв'язаних з тим виховних проблем матері, другий — в обороні українських жінок-в'язнів в СССР, з підкресленням безправ'я і нелюдських термінів ув'язнення.

Обидва меморандуми вислано дл інформації і розсилки нашим складовим організаціям, до Комісії Прав Людини ОН на Конференції в Тегерані, до міжнародних жіночих організацій, на адреси впливових чинників, а також до нашої вільної преси.

Треба зазначити, що Управа СФУЖО вислала також телеграму на 200 слів в обороні кривджених і позбавлених людських прав українців в СССР, зокрема тих в ув'язненні, на руки президента К о н ф е р енції Людських Прав у Тегерані принцеси Пеглеві, про отримання якої вона згадувала в розмові з членами української делеґації СКВУ.

Окрему акцію проводить СФУЖО в обороні жінок-в'язнів в СССР через Товариство Міжнародної Амнестії в ЗСА. Президент цієї організації п. Лайонс отримав від СФУЖО лист з удокументованим додатком-проханням допомогти у звільненні засуджених на 25-літній реченець трьох українських жінок. У відповідь Управа СФУЖО одержала від п. Лайонса запевнення, що наше прохання взято до пильної уваги, і все можливе збоку цієї організації для їхнього звільнення буде зроблене.

Рівнож в остаточній підготові три інші еляборати, які будуть подібним способом використані на аналогічній Конференції Прав Людини ОН, що плянується на пізніше. Це меморандуми на такі теми: 1) переслідування віруючих в Україні, 2) надзвичайно тяжкі умови праці жінок і 3) важкі умовини життя поворотців, що, повернувшись із заслання в Україну ,не можуть отримати там ні приміщення, ні праці.

Вживається заходів, щоб дістати дозвіл допомагати медикаментами і іншими потрібними предметами в'язням у мордовських таборах і тюрмах через Міжнародний Червоний Хрест.

Закінчити наш огляд діяльности СФУЖО на даному етапі хотілося б не власними словами, а радше словами однієї з тих, що страждають і борються, стоячи перед дилемою „бути чи не бути", словами каторжниці з мордовських таборів: „Я глибоко вірю в остаточну перемогу справедливости". З нею віримо у перемогу справедливости і в перемогу Правди Божої над злом і ми.

(Кінець)

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Була година друга по полудні, як ми з Первоієрархом Української Православної Церкви в ЗСА Блаженнішим Владикою Митрополитом Іоаном Теодоровичем всіли до літака, що летів через Торонто до Вінніпеґу в Канаді. Мета подорожі — відбути спільно з Українською Греко - Православною Церквою святкування її п'ятдесятрічного ювілею існування.

Це було 3-го липня 1968 року.

Ми з приємністю летіли понад хмарами. Блаженніший Владика оповідав мені про колишній свій побут в Канаді, де він очолював тоді Українську Греко — Православну Церкву.

У Вінніпеґу на летовищі зустрів нас Преосвященніший Владика Борис — Єпископ Саскатунський, в асисті ВПреп. о. прот. Володимира Слюзара, і відвіз нас автом до лікарні Мізерикордія, де перебував на лікуванню Первоієрарх Української Греко — Православної Церкви Блаженніший Владика Митрополит Іларіон. Після короткої зустрічі нас відвезли до готелю.

4 липня рано ми відвідали Консисторію УГПЦеркви. В Консисторії, за чашкою кави з тісточками, її працівники згадували мило перебування нашого Владики в Канаді, коли то УГПЦерква була під його юрисдикцією від 1924 р. до 1947 р.

Після гостинного прийняття в супроводі члена Консисторії п. Кревецького ми оглянули новозбудовану Катедру та мистецьку виставу при ній, влаштовану Союзом Українок Канади.

Після обіду п. Кревецький відвіз нас на летовище й посадив у літак, заповнений канадійськими українцями, з якими ми мали летіти до Саскатуну на Ювілейний Собор.

Підчас лету Блаженніший Владика показував мені міста та оселі, де він перебував колись.

В Саскатуні ми застали бурю з громовицями. Злива була така страшна, що наш літак мусів кружляти над містом понад хмарами, бо приземлитись було годі. Як буря пройшла, ми приземлились без пригод.

На летовищі на нас чекала приємна несподіванка — нашого Владику привітала ціла делеґація на чолі з Владиками. Були присутні: Високопреосвященніший Архиєпископ Михаїл Торонтський Високопреосвященніший й Архиєпископ Андрій Едмонтонський і Преосвященніший Єпископ Саскатунський, яким асистували: архипресвітер д-р. Семен Савчук — принципал Колеґії св. Андрія в Вінніпеґу, о. митрофорний прот. Ф. Керніцький — голова Консисторії, кілька десятків священиків, сотні вірних УГПЦеркви та двістічленний хор молоді Східньої Канади і Саскатуну під орудою відомого дириґента п. Р. Солтикевича. На привітання хор проспівав дві духовні пісні: „Ввійшов єси Архиєрею" і „Многоліття".

Ця зустріч була така імпозантна та зворушлива, що слідні були сльози на очах присутніх, які вітали свого бувшого Первоієрарха, а гарно зодягнуті в народні строї діти піднесли Блаженнішому Владиці китицю чудових квітів.

Після гарного слова подяки за зустріч Блаженнішого Владику відвезли лімузиною до готелю „Безборо", де був призначений для нього окремий апартамент. Там Владика перебував весь час ювілейних святкувань.

Урочистість Ювілею почалася рано в п'ятницю 5-го липня, Архиєрейською Св. Літургією в Катедрі Пресв. Тройці в Саскатуні, яку відправив ВПреосвященніший Владика Андрій — Архиєпископ Едмонтонський, а решта Владик були присутніми у Вівтарі, яким асистували священики.

Катедральний хор під орудою п. Р. Солтикевича співав чудово, викликуючи молитовний настрій. Відчувалося, що людина знаходиться не в Канаді, а десь в Україні, бо іншої мови, крім української, не було чути не тільки серед дорослих, але й серед молоді та дітей. Як я довідався, ні в одній українській православній парафії в Канаді не відправляється Служба Божа англійською чи іншою мовою, крім української.

Того ж дня вечером ми слухали в авдиторії „Сентенісл" величавий концерт хору православної молоді (дириґент п. Нестор Олійник). У програмі хору були духовні пісні, виконані напрочуд гарно, які викликували молитовний настрій серед слухачів, яких було понад дві тисячі. Дійсно чародійну руку мав дириґент, що зумів порвати слухачів і піднести всіх музикою молодих голосів до небесних висот, до прославлення Творця й Бога нашого.

Ансамбль бандуристів (дириґент п. Євген Цюра) вміло й з чуттям підкреслив, що концерт дає українська молодь, яка не порвала з традицією свого народу ні з його культурою.

У суботу 6-го липня другий день ювілейних святкувань відбувся на Виставовій площі в залі „Джубілі". Започаткований був так само Архиєрейською Св. Літургією, що її відслужив ВПреосв. Владика Михаїл, Архиєпископ Торонтський в асисті численного Духовенства. Співав хор священиків під керівництвом о. протопресвітера Володимира Слюзара. Додатне враження зробило на мене Духовенство УГП-Церкви Канади. Було помітно зразкову дисципліну, колеґіяльність, любов та взаємопошану поміж Духовенством.

Після Літургії почався Ювілейний Собор, який молитвою та відповідним словом в імені Блаженнішого Владики Митрополита Іларіона відкрив ВПреосв. Владика Михаїл. Від імени Української Православної Церкви в ЗСА, та від власного, Собор привітав Блаженніший Владика митрополит ІОАН.

Після звітів о. митрат П. Самець, від імени УГПЦеркви в Канаді, передав всім, хто причинився до заложення та розбудови Церкви, Почесні Грамоти УГПЦ., в тому і для нашого Блаженнішого Владики Митрополита ІОАНА, як бувшого Первоієрарха в Канаді.

Увечорі, після бенкету, Хор Молоді Західньої Єпархії, під управою п. Р. Солтикевича, відспівав „Царю Небесний" і „Пісню Володимирові Великому".

В неділю 7 липня, тобто на третій день Ювілейних святкувань, відслужено дві Св. Літургії. Першу відправив о. місіонер Стефюк, а другу очолив Блаженніший Владика Митрополит ІОАН. Це була Архиєрейська Св. Літургія, яку відправляли всі Владики в сослуженні священиків: о. архипресвітера д-ра Семена Савчука, оо. пресвітерів П. Самця, Д. Стратійчука, Володимира Слюзара, о. митрата Степана Біляка та інших, яких імена не пригадую. Дияконували: о. протоєрей Леґенюк і протодиякон Малюжинський. Співали два хори: Едмонтонської Катедри св. Івана під управою п. Р. Солтикевича і Саскатунської Катедри Пресв. Тройці під управою пані Марії Ткачук. Обидва хори вив'язалися зі свого завдання дуже гарно, чаруючи вірних своїми співами.

Під час Архиєрейської Св. Літургії Блаженніший Владика Митрополит Іоан виголосив змістовну проповідь на тему євангельську, пов'язуючи її з темою Ювілею. В часі проповіді серед п'ятитисячної маси вірних, панувала незвичайна тиша.

По полудні в будинку „Джубілі", відбулася святкова програма, яку відкрито піснею „Прекрасний нині день" у виконанні хору Саскатунської Катедри Пресв. Тройці під управою талановитої дириґентки пані Марії Ткачук.

Після цікавої і змістовної доповіді о. архипресвітера д-ра С. Савчука, в якій було підкреслено, що об'єднання українців є можливе тільки спільним шуканням шляхів для збереження українства в церковній сфері: українська мова в Богослужбах, традиційний церковний календар тощо, — після цієї доповіді хор Едмонтонської Катедри св. Івана відспівав: „Блажен муж" і „Полуботок".

На закінчення сесії об'єднані хори Саскатунський і Едмонтонський, під управою п. Р. Солтикевича, відспівали дуже гарно „Радуйся, ниво неполитая" і „Достойно є".

Під кінець третього дня Ювілейних святкувань на Виставовій площі відбувся величавий Здвиг Української Православної Молоді Канади. Достойний гість, Блаженніший Владика Митрополит ІОАН виголосив змістовне слово до Молоді.

В понеділок рано, Блаженніший Владика Митрополит Іоан, під опікою Всч. о. Івана Стуся від'їхав поїздом до Едмонтону, а звідти до купелевої місцевости Бенф, де пробув три тижні.

В поворотній подорожі з Канади, Владика Митрополит прилетів до Вінніпеґу, де його на летовищі зустріли чільні люди УГПЦеркви і відвезли до готелю. Вечором Вл. Митрополита відвідали члени Консисторії і в дружній бесіді пробули з ним до 11-ої години.

Вранці Владика Митрополит відвідав знов Владику Іларіона вже в його резиденції. Після відвідин, Вл. Митрополит Іоан від'їхав на візиту до Колеґії св. Андрія, що знаходиться на площі Манітобського Університету. Владика Митрополит мав першу нагоду оглядати забудовання Колеґії і подивляти її гарне устаткування. „Ми всі мусимо гордитися цим надбанням", говорив Митрополит Іоан.

По сердечнім гостиннім прийняттю Владика Митрополит від'їхав на летовище. Проважали Митрополита Преосвященний Владика Борис і о. д-р Семен Савчук, декан Колеґії. Вся подорож до Канади і з поворотом була перейнята радістю УГП-ЦЕРКВИ знов зустрінути її довголітнього Владику, і для нього, як і для мене, залишиться незабутньою.

о. Митрат Степан Біляк,
Настоятель Митрополичої Катедри св. Володимира у Філядельфії, Па.

П'ЯТЬ ПЕРЕД ДВАНАДЦЯТОЮ

(На виховні теми)

(К. М.). — „Якщо ми сьогодні цього не вирішимо, то, прошу панства, завтра буде запізно!" Або: „Ми, студенти, знаємо, Що, але ми не знаємо Як робити; допоможіть нам, зрозумійте нас". Або: „Це вже, шановні делеґати, п'ять перед дванадцятою, а ми все ще радимо..." І т. под.

Це думки, ствердження та прохання представників на Крайовій Виховній Раді, що відбулася у Філядельфії, Па., 28-го вересня ц. р. в залях дому СУА. Метою скликання Ради було: продискутувати й вирішити організаційний та координований плян праці Дошкільного Сектора Крайової Виховної Ради.

Відкрив та проводив Радою д-р Е. Жарський, голова Шкільної Ради. В Президії засідали: інж. Д. Березовський, м-голова Шкільної Ради та голова Централі Опікунів Шкіл Українознавства (Ц.О.Ш.У.), — Дітройт, п-ні мґр С. Пушкар, голова Центр. СУА — Філядельфія, п-ні проф. Ю. Назаревич — голова Центр. Об'єднання Українських Педагогів — Шикаґо, п-ні мґр І. Пеленська - Пасіка, реф. дошкілля Шкільної Ради — Філядельфія секретарювали п-ні О. Грабовенська, Центр. СУА, Філядельфія, та проф. Ю. Спільниченко, Шкільна Рада, Ню Йорк.

Крім згаданих — представниками на Раді були: від СУА п-ні ред. Бурачинська, п-ні А. Богачевська, мґр О. Климишин — Дітройт, від УЗХ п-ні проф. О. Ґенґало — Філядельфія, від Жінок ОЧСУ пні С. Бернадин, від вих. ради СУМА др М. Кушнір — Вашинґтон, від СУСТА — його голова п. А. Чорнодольський та п-на Л. Ковалишин, від Пласту п. В. Мельник — Філядельфія, проф. В. Лотоцький, директор Школи Українознавства у Філядельфеї та член Шкільної Ради, інж. С. Процик — голова Т-ва Рідна Школа — Філядельфія, п. О. Лужницький — директор Школи Українознавства у Філядельфії, від шкільного реф. УККА — Філядельфія проф. І. Олексишин, від ОПДЛ проф. В. Мацьків, та К. Мельник — ЦОШУ — Коломбус, О. На Раді виголошено реферат та кілька загальних інформацій і звідомлень.

Реферат виголосила пані мґр Климишин п. н. „Українські дошкільні справи в Америці", в якому виховна референтка СУА видвигнула ряд дуже важливих проблем. Ось вони: ідея і потреба дошкілля, його організація, професійні вчительські сили, підручники та посібники, фінансові справи, а далі — відгук батьківських кругів, та неповна піддержка суспільства. На кінці Ради прийнято певні рішення та обрано Підготовчу Комісію, завданням якої буде підготувати ґрунт під створення Ради Дошкілля в Америці; до Комісії увійшли мґр І. Пеленська - Пасіка, проф. О. Ґенґало та п-ні О. Грабовенська. Загальні інформації й звідомлення подавали: про дошкільну ділянку СУА, її успіхи та труднощі п-ні С. Пушкар, проф. Ю. Назаревич говорила про роботу Об'єднання Українських Педагогів.

Інж. Д. Березовський говорив з ентузіязмом про рідношкільний Фонд, який зі згодою та співпрацею заінтересованих Центрів організуватиме ЦОШУ — Рідна Школа. Рідношкільний Фонд — якого завданням буде фінансувати виховну й вишкільну роботу Шкільної Ради, організаційну та інформаційну — ЦОШУ, працю в дошкіллях СУА, та видавничо-виховну ділянку Об'єднання Педагогів і ОПДЛ — буде розділюваний та контрольований відповідними органами згаданих п'яти центрів. Така розв'язка справи — організації Рідношкільного фонду, спертого на співпраці й координації розподілу і контролі заінтересованих Осередків — буде прихильною для нашого суспільства і його Центрових установ, і вона єдино дасть належну поміч усім нашим виховно - вишкільним потребам. Гасло „молодь наша майбутність" — перестане бути голою фразою, а стане реальністю!

Цінні думки в загальній дискусії подали: проф. В. Лотоцький, мґр. І. Пеленська - Пасіка, проф. О. Ґенґало, д-р М. Кушнір, п. А. Чорнодольський, та інші. Представник студенства інформував, просив, грозив, та нарікав... Нарікав, що старше суспільство не розуміє молоді й відповідно їй не помагає. Навіть українські професори високих шкіл не все йдуть студентській молоді на зустріч. У висліді дискусії вирішено скликати чергову Крайову Раду Виховання — присвячену цілковито справам студенства й молоді. Ту Раду організувати буде СУСТА, і вона відбудеться правдоподібно в Клівленді, Огайо.

На теми потреби навчання релігії в вищих передшкіллях та школах, та нових „сучасних" підручників і посібників для них, та на тему переводження в життя девізи „лицем до молоді" (із самою молоддю, лицем-у-лице, день-у-день, бо вже „за п'ять хвилин дванадцята"), говорив К. Мельник, м-голова Ц.О.Ц.У.

Коли мова про навчання релігії та згодом українознавчих предметів, то нам треба мати на увазі, що першою школою українознавства, чи першим її ступнем є батьківська хата, батько, мати і т. д.

Вони, українські батьки, і то без різниці на їх територіяльне, політичне чи релігійне походження і приналежність, мусять бути свідомі того, що вони, і одиноко вони є відповідальні за національне та релігійне виховання своїх дітей, починаючи від часу, коли мала дитина дивиться на хрест, на людей, на світ. В пізніших роках росту дитини в допомогу батькам приходить українське передшкілля та школи українознавства. Наші батьки мусять бути свідомі того, що добі зматеріялізованих, протирелігійних та неморальних тенденцій сучасного світу, які чигають та атакують наших дітей, нашу молодь із кожного екрану в кіні, із радіо та телевізора, „коміксів", газет та різних книжок, на вулиці, чи площі гор, часами і у школі, чи деякому товаристві, — вони батьки мусять бути озброєні знанням, вірою та любов'ю до дітей, що б належно протиставитись тенденціям сучасного світу. Нелегко це завдання, але ми віримо, що коли наш батьківський гурт візьметься до тієї виховної праці своїх дітей із великою вірою та любов'ю до дітей, то успіхи й побіда буде по їхньому боці! По нашому боці!

При тому під час страшної нерівної боротьби українського народу із займанцями в Україні, зокрема на фронті релігійного та національного виховання українських дітей, українські батьки, і всі українське суспільство на чужині мусять піти хрестоносним походом проти „модерних" тенденцій зла, та виховати українських дітей, українську молодь в національно - релігійному дусі, хоч тут на чужині, та здобути тій молоді належне їй місце у світі!

Довкруги Літературного Конкурсу СФУЖО

В 1959 р. на Світовому Конґресі Українського Жіноцтва виринула думка постійного літературного конкурсу для жіночих пер. Тоді ніхто не ворожив йому тривалого успіху. Здавалось, що це буде одноразовий спалах. Та коли цей проєкт внесла радна м. Дітройту Маруся Бек, тоді він набрав іншого вигляду. Вона предложила точний плян, як це мало б здійснюватись. Передусім — Конкурс мав бути постійним, себто проголошуватись кожного року. А потім — проводити його в життя мали б обидва жіночі журнали „Наше Життя" і „Жіночий Світ". Вкінці найважніше — Маруся Бек уфундувала суму, з якої мали виплачуватись нагороди.

Вперше проголошено Літ Конкурс СфУЖО у 1959 р. Від того часу він відбувається щороку зі зміною літературного жанру і мистецького жюрі. Одного року осідком жюрі є Філядельфія, а другого — Вінніпеґ, місцевості, в яких виходять обидва жіночі журнали. Підготовою Конкурсу займається окремий Комітет Літературної Нагороди, до якого входять редакторки обох журналів (пп. Стефанія Бубнюк і Лідія Бурачинська) і д-р Наталія Пазуняк, як фахівець.

Дотепер Літ. Конкурси СФУЖО були проголошені на — оповідання, твір для молоді, репортаж або опис подорожі, спогад або життєписний нарис, театральну п'єсу, переклад із чужої мови, гумореску або гумористичне оповідання і поетичний твір. Як бачимо щороку вибирано інший жанр, щоб жіночі таланти різного покрою могли себе виявити.

Літ. Конкурси СФУЖО притягали кожного року коло 20 учасниць із різних частин нашого поселення. Були між ними відомі імена, але більше було таких, що вперше пробували пера, або сягнули за ним по довгій перерві. І ці останні стали найбільшим осягом Конкурсу. Початківці — Ольга Литвин, Марія Кейван, Олександра Шпак — стали письменницями, що вже видали або готують до видання свої збірки. В поодиноких жанрах появились нові імена, як Іванна Савицька - Мусій у гумористиці, Марія Гарасевич у літературній критиці, Уляна Любович у поезії. Вже й не згадуємо тих, що виповіли себе в іншій галузі мистецтва чи знання, а тут спробували своїх сил у літературі, як співачка Тамара Лихолай малярка Марія Гарасовська-Дачишин і бібліотекарка Наталя Савченко. Отже Літ. Конкурс СФУ став поважним стимулом для жіночих талантів.

Недавно був проголошений вислід 9 - го Літ. Конкурсу СФУЖО, що мав за тему поетичний твір. Враховуючи деякий етап цього почину, що настане з 10 - тим Літ. Конкурсом СФУЖО, його фундаторка, Маруся Бек, висунула думку видати збірник — альманах, що включив би найкращі твори кожного Конкурсу. Для здійснення цього почину вона знайшла фінансову підставу. З нагоди її уродин, що їх врочисто відзначила громада м. Дітройту в цьому році, Комітет Підготови висловив бажання, щоб усі пожертви, що їх складатимуть прихильники, пішли на цей проєкт. І так зібрано 1350 дол., які стануть підставою для видання збірника. Комітет Літ. Нагороди вже його підготовляє.

Кожнорічний Літ. Конкурс СФУЖО відзначують також Літ. Вечори. Їх улаштовують Відділи жіночих організацій членів СФУЖО або Літ. Клюби. Звичайно буває, що з тієї нагоди вручають і нагороду, коли Літ. Вечір підготовляє Відділ ОЖ ОЧСУ при співпраці Культ. Освітньої Комісії СФУЖО. Знов буде нагода вручити нагороду поетесі Аллі Коссовській та привітати відзначених — Діму й Уляну Любович. А в Філядельфії Літ. Вечір Конкурсу відбудеться 27-го жовтня заходами Пресової Комісії СФУЖО при співпраці 20 Відділу СУА. Доповідь про поезії 9 Літ. Конкурсу СФУЖО виголосить д-р Григор Лужницький, а прихильники поетичного слова зможуть привітати одну з відзначених на Конкурсі - поетесу Міро Гармаш.

Л. Бурачинська

ФРАНЦУЗЬКОМОВНИЙ ЖУРНАЛ ПРО КНИЖКУ Д-РА Л. ДОБРЯНСЬКОГО

Париж. — У журналі „Ль'-Ест Европеєн" ч. 75 із серпня місяця ц. р. розділі „Бібліографічні нотатки" поміщено позитивний відгук на нову книжку президента УККА, професора економії в Джорджтавнському університеті д-ра Л. Добрянського „Вразливі росіяни", що вийшла минулого року англійською мовою в Ню Йорку. У рецензії зазначено, що найбільшою слабістю сучасної російської імперії СССР є те, що там меншість росіян домінує над більшістю інших поневолених народів, які не відмовляються від справедливих аспірацій бути вільними й незалежними.

ОБГОВОРЮВАТИМУТЬ ВИСТАВКУ ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТИ

Ню Йорк. — У суботу 2-листопада, о год. 6 вечора, в залі ч. 31 відбудеться обговорення 12-ої Виставки Жіночої Творчости, організованої 64 Відділом СУА. Започаткує обговорення проф. Антін Малюца. Минулого тижня, 26 жовтня, там же відбулась Зустріч з мисткинями, учасницями Виставки, що триватиме до неділі 3 листопада включно. Після вступного слова культурно-осв. референтки Євгенії Єнсен та представлення мисткинь, голова Відділу М. Савчак започаткувала програму, в якій виступили: п-ні Єнсен з читанням автобіографії поетки Зої Когут з Австралії, Галина Мирошниченко-Кузьма відспівала декілька пісень з фортепіяновим супроводом Євгенії Курилович-Чапельської, актор Степан Крижанівський завершив вечір читанням сатиричних поезій Зої Когут, подавши зразок блискучої інтерпретації. Успішний вечір закінчився товариським прийняттям.

З КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ В АРГЕНТИНІ

Буенос Айрес. — Із добрим успіхом в різних українських скупченнях демонструється в Арґентині художній кінофільм з музикою сл. п. Я. Барнича „Гуцулка Ксеня". Просвітянська „Рідна Школа" в Буенос Айресі ставить під керівництвом реж. В. Каплуна короткі жартівливі одноактівки. При „Просвіті" в Буенос Айресі користуються успіхом виступи балету, яким керує Юрій Димитрієвич. Гурток філії „Просвіти" в Сан Мартін час до часу ставить більші п'єси, нещодавно він показав драму „Дошогуби" Тогобочного.

Літературний конкурс на повість про Слугу Божого Митрополита Андрея Шептицького

Головна Управа Української Католицької Асоціяції Преси (УКАП), за відомом і згодою Постулятора Беатифікаційного Процесу, о. д-ра М. Гринчишина, ЧНІ, проголошує літературний конкурс на повість про життя і діяльність Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, на таких умовах:

1. Повість обіймає цілість або одну з ділянок життя і діяльности Митрополита.

2. Твір повинен бути побудований за правилами конструкції біографічних повістей і в своїй основі і цілості згідний із засадами Христової моралі і християнського світогляду.

3. Розмір твору: 15 - 20 аркушів друку (найбільше 320 сторінок).

4. Речинець надсилання рукописів до 31 - го грудня 1969, на адресу:

Dr. W. Lew
924 Pine St.
Scranton, Pa. 18510

5. Надіслані твори мають бути підписані гаслом, а до манускрипту треба долучити запечатану коверту з правдивим прізвищем автора чи авторки й докладну адресу.

6. Рукопис у двох примірниках можна писати рукою, але чітко, з інтерлініями й тільки на одній сторінці, хоч краще писати машинкою.

7. Право друку залишається за автором.

8. Нагороди: перша 700 долярів, друга 400 долярів.

9. Склад джюрі: о. проф. Н. Кушнірик — представник Постулятора, д-р В. Лев, о. д-р І. Нагаєвський і д-р П. Ісаїв.

10. Нагороджені рукописи (один примірник) залишаються власністю Української Католицької Асоціяції Преси, а ненагороджені, на бажання автора можуть бути йому повернені.

Філядельфія, 10-го вересня 1968.

Микола Вайда, секретар
Д-р Лев В. Мидловський, голова

Концерт піяністки Дарії Каранович

Щодругий рік в Твин Сити відбуваються концерти піяністки Дарії Гординської-Каранович. Спонзорує концерт хор „Дніпро", або, як цього року Товариство Інженерів. Слухачі переважно ці самі: доброго музику-виконавця завжди приємно послухати. З'являються й нові обличчя, відрадно бачити на залі молодь шкільного віку, число якої на концертах все збільшується.

Дарія Каранович виступає щоразу з новою програмою. Був тут її концерт присвячений виключно творчості Василя Барвінського. Вона його колишня учениця, яка, як ніхто інший, вміє відчути і передати його твори. Іншим разом програма її концерту складалася з клясичної музики, ще іншого охоплювала кілька музичних періодів. Цього року піяністка включила в програму й модерну музику.

Як звичайно, не всі можуть з повною увагою слухати один інструмент протягом майже двох годин, але концерти Д. Каранович слухати легко і слухачі сприймають їх не лише з тривалою увагою, а із задоволенням і признанням.

В кожному новому концерті піяністка засвідчує свій невгамовний творчий ріст, а її постава біля інструменту, її легка натуральна вмілість ним володіти може бути незаступним зразком для тих, хто вивчає гру на фортепіяні.

Програму цьогорічного концерту (5-го жовтня) Д. Каранович почала Прелюдом і Фуґою Й. С. Баха. На початку відчулося шукання контакту піяністки з незнайомим інструментом. Та коли збагнула особливості інструменту (різниця в красі звуку між вищим і нижчим реґістрами), настороженість у грі зникла, і вся програма пройшла бездоганно, про що свідчило наростання ентузіязму слухачів.

Виконанням Варіяцій оп. 142 нр. 4 ф. Шуберта піяністка ще раз засвідчила свою технічну звершеність. Соната оп. 110 Л. Бетговена вражала своєю музичною мовою. У другій частині, як дехто зауважив, „звучала цілком як український твір". Не виключено, що в цьому творі, як і в деяких інших (напр. „Патетична Сотата" та „Аппасіоната") є впливи саме українського мелосу, бо загально відомо, що Бетговен захоплювався українськими піснями у виконанні капелі бандуристів графа Розумовського, який був при віденському дворі.

Сильно, переконливо і в цілком новій концепції драматичної передачі прозвучав твір Б. Лятошинського „Клич до Волі" оп. 38 (частина сюїти до слів Т. Шевченка). „Імпровізація А-дур" В. Барвінського війнула ностальґією, глибоко меланхолійною ніжністю. Ніби дух композитора пролинув над залею і зник.

Сюїта оп. 69 В. Грудина, — присвячена Дарії Каранович, — у виконанні самої Дарії Каранович, так заволоділа увагою авдиторії, що вона по закінченні Сюїти привітала піяністку овацією. Твір побудований на дисонансах (зокрема Ґалоп), 4-та частина Сюїти), усіх здивував своєю життьовістю й красою, яку часто в модерній музиці не кожен може відчути. Чи це заслуга композитора, чи піяністки, — трудно сказати. Мабуть і те й те.

Не раз доводиться чути, твори В. Грудина дуже тяжко виконати. Але у виконанні Д. Каранович не відчувалося жодних труднощів — це був сильний, з глибокою музичною думкою, багатий твір, що цілком захопив слухачів. Українська частина програми посіла достойне місце поруч із клясиками світової музики.

Програму закінчено Шопеном. Кілька творів Ф. Шопена Дарія Каранович виконала з блискучою експресією, багато емоційною палетою (особливо барвисту Баляду оп. 23), з глибокою щирістю. Дарунком для розбурханої публіки був наддаток до програми — заспокійливий „Вальс" Шопена. Після того піяністка решту вечора провела в дружніх розмовах із слухачами, серед яких було чимало молоді.

Піяністичну вмілість Д. Каранович можна окреслити так: повна контроля над інструментом, глибоке розуміння творів різної форми, жанру, періоду, повнота звуку, сила удару і разом з тим легкість, гнучкість, беззаперечна технічна досконалість, виразність твору.

О. В-на

— КОРОТКІ ВІСТІ —

ЛІКУВАННЯ ВИСОКОГО ТИСНЕННЯ КРОВИ за допомогою операції. Д-р Гаррі С. Голдсмит із Словн-Кеттерінґ Інституту переводив операційне лікування зависокого тиснення крови 16-ом собакам, і прийшов до висновку, що це лікування давало добрі успіхи, бо допомагало припливові крови до нирок та влегшувало тиснення крови в артеріях. Під час операції перещеплювано більшу артерію з селезінки до нирки, збільшуючи приплив крови до цього органу і зменшуючи тиснення в артеріях. Всі ці собаки після цієї операції мали менше тиснення крови вже тиждень після операції. І такий стан втримувався довший час.

ФРАНЦУЗЬКА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ЗАГОСТРИЛА своє опозиційне становище супроти Москви за інвазію в ЧССР. В офіційному органі тієї партії, „Ль'Юманіте", оприлюднено відповідні заяви, з яких виходить, що генеральний секретар компартії Франції Вальдек Роше, який займав ніби центрову позицію між „лівими" і „правими", став цілком на становище лібералів. Внаслідку конфлікту з цим становищем проводу французької компартії — виступила з нього вдова по Морісі Торезі, сталіністка Жанетт Вермеерш.

Генерал-хорунжий Дмитро Жупінас

(Посмертна згадка про мойого команданта)

До Бавнд Бруку привезли 26 серпня з Дітройту тлінні останки генерал-хорунжого Дмитра Жупінаса. В часі визвольних змагань він своєю безмежною відвагою вписав в українську історію сторінки, що збільшують Славу України. Все може знищити наш відвічний ворог, розвалити старинні церкви, знищити пам'ятники старовини, але слави минулого України знищити не можна.

Народився генерал Д. Жупінас 24 тразня 1892 року в м. Сміла на Канівщині. Скінчив середню школу садовоства в Білій Церкві на Київщині. Першу світову війну закінчив штабс-капітаном. За відвагу дістав „золоту зброю". Приймав діяльну участь на командних постах під час Визвольної Боротьби. Згадаю про цього генерала і участь його в боях в 1920 р. Відбув Зимовий похід і був лицарем Залізного Хреста. По сформуванню Окремої Кінної Дивізії,ще тоді полковник Жупінас був при 8 Запорізькій Дивізії, але в скорому часі його взяли до складу ОКД. Полк його називався „2-ий Кінно-Запорізький". Мав 60 старшин і 450 козаків та 24 кулемети.

Командант ОКД ген.-хорунжий Іван Омелянович-Павленко дуже полюбив полк. Д. Жупінаса і при наступах посилав його полк все в авангарді. Головні бої були під Баром, Бурштином, під Ялтушковим (13 жовтня 1920 р.), під Чемерисами, під Снітковим. Найславніший бій був під Теребовлею —Скалатом 19. IX. 20 р. Там полк. Жупінас під час кінної атаки зауважив колясу, яка втікала під ліс. На чолі кількох козаків дігнав він її. Шаблею рубанув кучера, який не хотів спинитися... З коляси вискочив команд. дивізії ген. Стойкін, протягнув свій пояс, на якому була пістоля і сказав: „я ваш полонений". Жінка Стойкіна нервово витягала заушниці і теж протягнула полк. Жупінасу... Він розсміявся... Тільки на другий день з полоненими і величезними обозами, відбитими від ворога, прибув полк. Жупінас до ОКД.

Тепер лежать рядом на цвинтарі-Пам'ятнику в Бавнд Бруку і командант дивізії ОКД ген.-пор. Іван Омелянович-Павленко, і ген.-хор. Дмитро Жупінас, командант другого полку ОКД, і полк. Юрко Тисаревський. Всі три вони під м. Баром відважно приймали участь в кінній атаці на 3.000 казанських татар, які вигідно сиділи в окопах. Дві кінних атаки татари відбили, під ген. Жупінасом убито коня. Але третьої атаки татари не витримали, вискочили з окопів, встромили багнети в землю, піднесли до гори руки і кричали: „Слава Україні". З цих полонених я взяв собі джуру, що звався Хаснудінов. Вечером в хаті запитав його: Чому ви здалися, ви ж були в окопах, вас було 3.000, а нас не повних 2.000? —Больно страшні були ви, большой чапка, піка, за плечами махал красний башлик і ви страшно кричали „слава!!!" Нікого не обставил б в живих'.

Спіть, наші лицарі! Нехай земля нової батьківщини буде Вам легкою. Ви вписали невмирущі сторінки слави в історію визвольних змагань України!

Іван Калинович
Підполковник 2-го Кінно-Запорізького полку ОКД

Відомий французький кіноактор і режисер Роже Вадим походить з України

Ню Йорк. — Газета „Нюарк Сандей Нюз" з 20 жовтня в огляді мистецького життя й новин, пера Ірла Вілсона, повідомила про прибуття до Ню Йорку відомого французького кіномистця Роже Вадима, колишнього чоловіка французької красуні-кіноакторки Бріґіт Бардо, тепер одружений з дочкою американського кіноактора Генрі Фонди, — Джейн Фондою. У фешенебельному ню-йоркському Клюбі „21" Роже Вадим, в розмові про свою доньку Ванессу сказав, що Джейн є щасливою матір'ю і що донечна Ванесса має в обличчі щось із Кентакі, а „від носа до волосся — вона є киянкою, з України". Справжнє прізвище Роже Вадима, однак, є російського звучання — Плємянніков, хоча та родина довший час жила в Україні ще до 1917 року.

Секретарі Аллентавнської Округи УНС вирішили подвоїти минулорічні здобутки

(Закінчення зі стор. 1-ої)

видань, він перевів порівняння вкладок УНСоюзу із вкладками чотирьох найбільших асекураційних компаній Америки, вказуючи на виїмкову дешевість забезпечення в УНСоюзі. За його словами й офіційними числами ті, що не користають із забезпечення в УНСоюзі, шкодять самі собі, платячи за забезпечення більше, як потрібно. Гол. радний С. Гавриш з'ясував вагу забезпечення у належній висоті, тобто такій, яка відповідає потребам осіб і їх родин та на основі свого особистого досвіду в праці на терені підмітив можливості та потребу Округи здобути повний успіх в цьогорічній праці, щоб зайняти передове місце між іншими Округами. В дискусії над доповідями голова І. Зазворський підмітив, що головним способом запевнити успіх праці є постійно доповнювати листу кандидатів на членів та систематично їх відвідувати. Пані Анна Гарас говорила про потребу постійно дбати про активність Відділів й завважила, що головним завданням Окружного Комітету є спонукувати Відділи до активности без ніяких перерв і в потребі їм помагати. Голова Відділу УККА п. Іван Стасів вітав збори від УККА та ствердив, що багато наших земляків попадає в байдужність у громадських справах, чому слід протидіяти. Ріст УНСоюзу й інших установ є в інтересі цілої нашої громади, а життєве забезпечення це щось таке, без чого ніхто не може обійтися. Обговорено союзовий ювілей і намічено ювілейне свято силами Відділів Округи. Збори відвідали пароxи місцевих українських церков обох віровизнань, о. монс. С. Тиханський та о. прот. А. Двораківський.

Роман Рудницький постійно концертує

Відомий український піяніст-віртуоз, 25-річний Роман Рудницький, наймолодший член Факультету Вис. Муз. Школи університету Індіяна ,розпочав свій концертовий сезон 1968-69 виступом 6-го жовтня, як соліст з Симфон. Оркестрою в Бінгемтон, Н. Й., виконуючи в цій самій програмі два концерти з оркестрою, Равеля та Ріхарда Штравса („Булеска"). Програма була повторена на другий день в Овіґо, Н. Й. 13-го жовтня він виступав як соліст з Симф. Оркестрою в Фарґо, Норт Дакота, виконуючи 2-ий концерт Прокоф'єва, а через два дні пізніше в Джонставн, Па. виконуючи з Симф. Оркестрою 5-ий концерт Бетовена. Він запрошений дати фортепіяновий речіталь 20 жовтня під час „Адірондак Мюзік Фестіваль" в Лейк Саранак, а другого дня дав показовий концерт-лекцію. 1-го листопада Роман Рудницький буде солістом в концерті Симфон. Оркестри в Ґаронсфілд, Н. Дж.; 7-го листопада виступить з власним речіталем у „Пібоді" в Балтиморі ,а 17-го в Лондоні, в Канаді. У грудні Р. Рудницький гратиме в Скенектеді, Н. Й., в Стетен Айланд („Річмонд Коледж") та в провінції Нова Шкотія в Канаді, а в січні — в низці концертів, сольо і з оркестрами, на Флориді. Під час біжучого сезону 1968-69 Роман Рудницький відбуде дві концертові поїздки в Европі, у березні і травні. (Ст.)

Знову прославляють колгоспну стахановку

Колгоспницю Степаниду Виштак за Сталіна нагородили орденами і кількома „відрізами на плаття" за те, що вона в своїй ланці виростила багато цукрових буряків. Понад 20 років ніхто вже про неї не згадував, хоча за Сталіна співали про неї навіть „пісні", примусово приписані до так зв. колгоспного репертуару самодіяльних гуртків. Тепер „Радянська Україна" з 22 жовтня помістила фотознімку С. Виштак, повідомляє, що до неї йдуть „поздоровні телеграми" та що „в центрі села Лосятина на високому постаменті встановлено погруддя двічі героя соціялістичзапалюють селян на нові звеце в граніті відбита всенародна любов і шана до жінки-трудівниці, чия праця — взірець служіння рідній Вітчизні, чий досвід і енерґія запалюють селян на нові ршення". Газета закликає колгоспниць насідувати стахановку.

Признаються, що Москва посилала зброю проти УНР

„Політвидав УССР" випустив спільну працю кількох пропаґандистів під наг. „Нариси історії Запорізької обласної партійної організації", в яких поставлені з ніг на голову всі історичні факти, що стосуються сучасної Запорізької области в минулому. В рецензії на це видання, надрукованій у „Радянській Україні" з 20 жовтня, визнано, однак, що большевики не перемогли б на Запоріжжі, тоді Олександрівщині, коли б не прислана з півночі Червона Армія: „Восени 1918 року збройна боротьба набирає всенародного характеру. Червона армія прийшла на допомогу"... В іншому місці офіційно визнано, що з совєтської Росії комуністи нелеґально перевозили зброю для того, щоб повалити законний Український Уряд: „На перешкоді, крім сил Тимчасового уряду, меншовиків та есерів, які засіли в Радах, стояли гайдамаки — військові частини буржуазно-націоналістичної Центральної ради. Більшовики Олександрійська звернулися по допомогу до Центрального Комітету партії, послали з цією метою в Петроград М. С. Буфетова, де вони дістали повну підтримку і всебічну допомогу. За розпорядженням Я. М. Свердлова з арсеналу міста Тули М. С. Буфетов одержав зброю". Таких свідчень про збройне загарбання України совєтською Росією є в тому виданні більше, включно з вихвалянням російського народу „за велику допомогу".

ЗАКІНЧУЮТЬ НОВИЙ ХУДОЖНІЙ ФІЛЬМ У КАНАДІ

Ошава. — Корпорація „КАНУКР" під керівництвом продуцента Вол. Васіка, закінчує продукцію свого другого з черги художнього кінофільму „Ніколи не забуду", за літературним сценарієм С. Любомирського; фільмування відбувається під мистецьким наглядом відомого актора і режисера Богдана Паздрія з Філядельфії. Тема фільму — боротьба українського народу проти німецького і московського окупантів під час другої світової війни, як і в попередньому фільмі цієї ж корпорації „Жорстокі світанки", також за С. Любомирським.

На Гуцульщині, на „Писаному камені" зникають найважливіші написи

Київ. — Довжиною до ста метрів і височиною в триверховий будинок, оце сіре кам'яне громаддя вінчає вершину" ,до якої треба підійматись пішки, після зупинки автобусу в Криворівні, в Карпатах. Читач „Літературної України" з 1-го жовтня в нотатці „Писаний камінь"повідомляв, що на тому камені збереглось багато важливих для науки написів, в тому й „ледве видимі, з середини 19-го століччя, є висічені орнаменти, малюнки. У вічі впав такий напис: „В 170-літні роковини смерти Олекси Довбуша. Слава Єму. 1911", а поруч свіжі, з 1968 року — студенти Горьковського інституту, студенти з Алма-Ати"... На „Писаному камені" є власноручні написи Василя Стефаника, Ольги Кобилянської; старші люди розповідають, що були й М. Коцюбинського, І. Франка та ін., але „вони нищаться й безслідно пропадають з вини нинішних відвідувачів" У кінці автор закликає науковців, щоб вони зацікавились тією історичною пам'яткою: „Ось якісь „Іваніцькі зі Львова" видовбали себе на найвиднішому місці. Їх не обходить, що своїм славолюбством непоправно знищили якийсь старовинний напис і візерунок, котрих сьогодні вже розгледіти неможливо. І таких прикладів чимало. Аж боляче стає. Залишається тільки апелювати до свідомости туристів, інакшого виходу нема. Адже не поставиш на вершині гори сторожа. Писаним каменем повинні зацікавитися науковці. Треба з допомогою наукових методів і засобів відчитати по можливості всі написи — українською, польською, російською, німецькою мовами, зробити каталог чи опис тих красномовних свідків минулого". Київська газета навела прикрий приклад з „Іваніцькими" із Львова, бо не має змоги докладніше розповісти про хмари туристів із сов. Азії та з самої Росії, включно з Горьковського університету.

Івано-Франківське ще більше зросійщине, як у 1963 р. — свідчить очевидець

Відень. — Разом з тисячами чехів і словаків, до вільної Австрії перейшли чехословацький кордон і деякі українці з Пряшівщини. Між ними і о. Михайло Олексів, який ще в серпні ц. р. мав змогу побувати з дружиною та сином в „УССР". У тижневику „Новий Шлях" з 26 жовтня він опублікував розповідь-спогади про ту поїздку, про окупацію ЧССР совєтським військом і виїзд до Австрії. Про відвідини Івано-Франківська, кол. Станиславова, новий політичний еміґрант розповідає наступне: „Саме 14 серпня 1968 я з дружиною та сином були в Івано-Франківську. По дорозі бачили багато війська з танками, панцероавтами. Вони готовили окупацію. Дальше в Україну не пускали нас. Був бойовий стан. Івано-Франківське тепер ще більше зрусифіковане ,яю було в 1963 році. Написи українські, ними дурять наївних туристів з-за Атлантику. По всіх урядах російська мова. Коли я почав говорити по-українськи, всі повернулись до мене, щоб побачити, хто це той відважний. Наша мова гомонить прекрасно на торговиці, де селяни продають овочі — чи змосковська фрукти, зеленину, муку, м'ясо тощо. Тільки там я трохи віджив був. На всіх відповідальних місцях в урядах московці. Московці мають і гарні мешкання. Ось одна знайома живе з дочкою і зятем та річною внукою в малій кімнатці з маленькою кухонкою. А під нею, внизу, живе московець з жінкою в двох великих кімнатах, з великою кухнею. Значить колоністи мають більші права, як автохтони. В Івано-Франківську ми затримались один день. Повернувшись додому, ми душевно вже були готові на виїзд".

10 років в'язниці шоферові за вбивство або важке поранення людини на шляху

Київ. — На шляхах України дедалі, то жвавішим стає авторух, трапляється більше й більше нещасливих випадків. У зв'язку з цим „Верховна Рада УССР" внесла зміни і доповнення до „Кримінального кодексу УССР". Тепер, як сказано в статті 215 Статуту, за спричинення легкого поранення і завдання легкої матеріяльної шкоди автомобіліст, тракторист, бульдозерист та ін. „карається позбавленням волі на строк до трьох років або виправними роботами на строк до одного року, або штрафом у розмірі до ста карбованців з побавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років або без такого. Ті самі дії, що спричинили смерть потерпілого або заподіяння йому тяжкого тілесного ушкодження, — караються позбавленням волі на строк до десяти років з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до п'яти років або без такого. Дії, передбачені частиною 1 цієї статті, що спричинили загибель кількох осіб, — караються позбавленням волі на строк від трьох до п'ятнадцяти років". Нове законодавство скероване проти водіїв, які без відому зверхників беруть авта для власних потреб: якщо авто взяте без мети його крадіжки, то за проступок карається в'язницею до одного року, або важкою працею до одного року; коли ж та сама людина повторить цей вчинок, то суд може посадити її на три роки у в'язницю за крадіжку авта чи іншого виду транспорту — в'язниця від 3 до 5 років. Пішоходів за порушення правил руху каратимуть гривною до 10 рублів.

У Франції покажуть те, що не показують в Україні

„Культура і Життя" з 13 жовтня повідомила, що Ансамбль Танцю П. Вірського прибув до Парижу. „Французи побачать „Гопак", „Козаки", „Запорожці", „Ой, під вишнею...", танок „Вербиченька", картинку з далекого минулого українського народу „Чумацькі радощі", які полюбились їм, та інші. Познайомляться вони і з новими номерами — „Хміль", українською народною кадриллю XIX віку „Дев'яткою", „Танцем карпатських лісорубів", жартівливим танцем „Шевчики". Мільйонові маси українського народу не мали ніколи змоги побачити цього Ансамблю, особливо ж із таким історично-народним репертуаром, який побачуть французи.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО І РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1968 РОКУ

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Біскуп Варвара Х., Марта Л.; Лебедів Данило І., Лорейна.
10 Рудий Сидней.
11 Кабо Варвара А., Юрій М.
17 Гарбузюк Єлисавета М.
20 Гайдукевич Юрій І.
32 Березяк Ірина, Ольга; Винцаровська Віра, Татьяна; Маркил Йосип, Яцук Євген, Іван, Іванна, Микола, Розамарія, Федір, Ярослав.
63 Карузо Віктор К.
70 Казимира Марко, Христина.
83 Кирилюк Віктор, Володимир, Давид, Павло.
94 Джеймс Степан Р., МекКейн Степан М.
102 Корнило Еліза И. А.
104 Каспер Давид И. 2, Тот Яким А.
120 Вашин Лука І., Міллер Андрій М.
161 Дур Роман П., Сенько Михайлина А.
194 Богачевський Анна, Борис.
204 Бусті Іван И., Лисняк Лада, Уляна.
206 Гречук Зузанна Є.
216 Кохановський Марко П.
230 Ситник Марина Л., Михайло Л. IV.
234 Валик Роберт М.
247 Горнблавер Донна І.
259 Фоця Алан Р.
266 Конті Марко П., Надія Фр.
274 Ющак Ілейна Дж.
276 Сисин Григорій Д.
293 Павлович Андрій Т. А.
316 Маркович Юрій.
331 Панчишин Василь І. Р.
337 Ганкевич Анна І., Вероніка, Марко М., Юрій М.
338 Моновський Михайло І.
340 Варум Даниїла.
344 Росp Карін І.
346 Шкура Андрій, Антін, Лілея, Тарас.
352 Робертс Клавдія А.
353 Ратич Роман В.
364 Брюнінг Донна М.
367 Серветник Христина А. 2.
372 Головка Кевин Хр.
402 Тенюх Анна, Петро.
406 Грушецька Ема Л., Чекколі Анна М., Іван И.
407 Вернюк Юрій, Вінчур Тарас, Столярчук Даяна.
418 Долішний Богдан, Микола.
432 Голодюк Надія, Дідулка Михайло К.
440 Єдинак Андрій П.
462 Клюн Роман Є.
464 Шестовська Татьяна М.
468 Ресковић Тереса А.
486 Камінський Роберт Є.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

106 Дудич Анна, Василь, Йосип, Марія.
114 Смоляк Еліза, Катерина.
153 Лоцуняк Вікторія, Євген; Трицецька Анастасія К.
203 Зимна Патрикія М., Христина О.
276 Сисин Давид А.
334 Хома Черил А.
361 Бартко Мирослав Б., Христина Д.; Мединський Олександер П.
379 Сивик Михайло, Степан П.
433 Еліот Марта І. 2.
474 Гілета Іван.
475 Хмельовець Катерина М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

39 Світенко Юлія.
114 Куртяник Софія.
361 Лущик Іван.
379 Радиш Юрій.
422 Плюйко Оксана.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

20 Шумило Марко Л. 2.
209 Матвика Іван Б., Роман В.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

100 Гадсон Говард І.
113 Куземчак Бріян Е.
127 Лунів Дебора М.
194 Мирон Мирон.
221 Сенедяк Тамара, Юрій; Щербатий Євстахій, Іван.
256 Королецький Дарія М., Іван І. III, Христина М.
336 Чолій Роберт І.
339 Хомут Іван М.
346 Готтон Михайло, Гринишин Іван М., Кузьмин Павло, Паньків Андрій, Радзикевич Петро, Роман.
361 Базюк Євгенія Хр., Олійник Ярослав.
410 Кармазин Михайло Г.
423 Дубина Катерина, Качерепа Алла, Ольга; Коваль Дарія, Ольга; Петренко Євгенія, Люба, Олександер 2.
478 Остапчук Зузанна Є.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

46 Світенко Юлія.
131 Радиш Юрій.
317 Куртяник Софія.
336 Плюйко Оксана.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
127 Вублик Марія, Партика Марія І.
281 Гальма Вільгельм.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
20 Шумило Марко Л.
37 Федун Олена.
38 Маслій Василь Д.
83 Гавриш Іван Гр.
155 Лорфінг Василь К.
156 Купчик Давид, Даяна.
170 Галайко Віра Д.
287 Каравич Іван И.
328 Турчин Володимир.
334 Хома Черил А.
379 Шевчик Ольга.
432 Волошин Петро Р., Тарас Д.
433 Еліот Марта І. 2.
464 Шестовський Мирон Д.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Гук Лариса, Яромир.
20 Рибор Ларрі Р.
27 Салик Антін П., Петро М.
29 Грабовський Антін Б., Модрецький Михайло І.
36 Герула Юдита А.
42 Мельничук Євген мол.
45 Старр Варвара А.
49 Сидій Степан І.
56 Скварка Іванна М.
59 Глива Джесика А.
70 Костик Іван.
90 Личко Іван.
104 Гроблевська Маріянна.
125 Куц Наталя, Ромик Олеся К.
139 Павлюк Богдан П., Петро І.
141 Папасюк Ірина М., Роман.
144 Рубай Марлена Є.
163 Потоцька Даяна М., Токарчик Антін І.
180 Сивик Денис А., Ричард М.
194 Івасиків Аврелій Ю., Терех Михайло, Тот Анна Є.
203 Попович Анатоль І., Олександер М.
204 Гураль Варвара, Ривак Анна М.
210 Москалик Катерина, Михайло.
212 Каник Олександра А.
217 Крижалка Патрикія А.
219 Пфіценмаєр Юрій Е. мол.
221 Дейвіс Йосип І.
238 Бойко Донна І., Рокитенець Андрій П., Карін М., Михайло Ю., Степан П.; Штогрин Василь мол.
247 Тур Марлена М.
253 Гнатів Віра.
265 Андрегич Ірина, Паламар Роман М.
275 Бутурла Іван Д.
277 Горнат Бобі М.
281 Дворська Марія.
286 Бугель Степан.
289 Сохоцька Марія.
316 Майкович Петро И.
361 Донеллі Яким И., Новомлинський Богдан, Емілія.
363 Чеффі Василь М.
371 Пивоварський Денис.
372 Дибайло Христина Т.
373 Вебер Варвара.
379 Ванкевич Ольга, Киричинський Лев.
397 Матулис Іван Я. И. мол.
432 Гавур Роман, Мазуренко Патрикія А., Стасина Іван А.
439 Бабяк Леся О., Жовкевич Петро М., Зілинський Денис Є., Шкляр Євген М.
445 Голінка Ігор П.
458 Тиханський Йосип.
471 Хобич Маріянна О.
485 Коваль Оксана.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Кравчук Ксеня.
29 Вігус Юрій М.
33 Гусайко Роберт, Цяпинська Патрикія А.
38 Жеребна Олександра М.
53 Петрушка Василь.
54 Добчанська Христина А.
55 Шандровський Володимир І. мол.
65 Атаманчук Черил А.
94 Матяновська Донна М., Судомир Йосип М.
102 Федак Григорій Л.
127 Сигловий Давид І.
161 Вроновський Ричард М.
167 Ванкій Зузанна Л., Кульматицький Іван Т.
170 Грабар Григорій Ст.
179 Ірйш Люїза.
183 Романів Павло А.
200 Марквард Юрій П.
221 Дейвіс Йосип І., Поплавський Данило І., Павло М., Ярослав Т.; Фіца Софія В.
230 Пірко Павло М.
242 Пеленський Іван.
254 Кирялейза Степан А., Робертсон Іван Хр., Хоптяк Ілейна.
276 Сисин Давид О.
277 Селеман Меланія Є.
295 Циц Ольга В.
322 Котик Михайло Ст.
323 Звадик Іван.
324 Морган Катерина.
325 Лобур Марта А., Улицький Андрій В., Анна К., Ігор, Юрій.
364 Сливка Тереса А.
374 Тангвай Василь А., Тірна Анастасія.
379 Губчак Марія Р., Мстислав М.; Сліпець Дарлена Є.
472 Войнаровський Андрій Т.
490 Лайон Маргарита А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
161 Кудрич Іван С.
349 Седлярчик - Ясеновська Зиновія.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Матюк Бронислав, Оприско Орест І., Сливка Ірина.
6 Вебер Олена.
8 Окаль Іван, Пхович Андрій, Русинко Петро, Марія; Щурко Теодор, Софія.
10 Коваль Петро.
14 Вренич Степанія, Матіяш Василь Б., Отрок Ліна З.
17 Кузьмин Віра, Якич Лілея А.
19 Іган Ольга, Кіндзерська Харитина А.
20 Гайдукевич Лідія С.
29 Шепко Лорейна А.
32 Березяк Володимир К., Степан, Анна; Бзовий Ілля, Марія; Винцаровський Карло мол., Дикан Іван, Дубс Франко Л., Зубик Богдан, Костюк Лідія, Кук Василь М., Маркил Давид, Катерина; Музичка Іван, Патрик Іван, Пилипюк Михайло, Плат Роман, Степанія; Попчук Ігор, Садовий Олександер, Анна П., Фицяк Дмитро, Яцук Антін, Богдан, Петро; Юрчак Павлина.
39 Киянка Петро, Шарон; Шевчик Ярослав М.
70 Казимира Єдра.
78 Ціммерман Артур Е., Анна Е.
83 Кирилюк Микола, Петро, Марія.
88 Вовчук Володимир В., Чабан Богдан І.
93 Коропей Олег Б., Оксана М.
94 Барнер - Івасюк Наталя С.
109 Мачужак Теодор.
113 Ді Чензо Євген, Сеґравес Карло Р.
116 Осадца Роман В.
127 Вублик Марія Л., Партика Марія І.
128 д-р Чарнецька Анастасія С.
137 Готто Маргарита.
153 Репецький Михайло, Леонія; Феняк Іван М.
158 Небесний Лаврентій.
161 Веловська Анна В., Пташник Володимир, Роґуцький Казимир Г.
165 Мадецька Беверлі А., Скотинський Павло.
170 Куца Ірина, Шеремета Микола.
171 Пенчук Микола.
174 Грушкевич Ірина.
177 Поморянський Йосип, Аліда М.
180 Сивик Микола, Анна.
181 Лубинський Степан.
204 Бусті Євстахій, Роді, Ольга.
212 Блис Анна.
220 Мелінишин Олена.
230 Боровицька Карін, Брикь Ольга.
234 Гринда Степан.
235 Шумахер Елеонора.
238 Кучер Анна.
265 Мек Нелліс Ольга.
270 Білас Микола.
274 Пупа Володимир, Ющак Степанія.
275 Бридун Василь, Іван С., Марія.
276 Решман Нора А., Челяк Степан.
281 Гальма Василь, Дворська Марія О., Іванишин Василь.
283 Латанишин Михайло, Катерина; Пироганич Марія.
286 Свіній Марина А.
292 Ткач Василь.
316 Висоцький Іван, Димкар А. 2, Маркович Марія.
325 Гнейда Степан.
327 Коблянський Мирон.
337 Ганкевич Юрій М., Маргарита Р.
340 Барум Еніра.
344 Іванович Володимир.
346 Дубас Іван, Шкурка Сергій, Даня.
348 Волошин Ілейна.
361 Левис Катерина А.
367 Герула Тома І., Крупа Євстахій, Степанія; Серветник Михайло, Анна.
379 Киричинський Лев, Чайковський Богдан Р., Агнеса.
399 Вірщук Ірина.
402 Тенюх Яким, Олеся.
406 Стайн Степан И., Чекколі Фіо В.
407 Дяків Христина Р., Шавала Марія.
408 Шологон Василь, Марія.
414 Василевська Анна.
418 Вабич Мілян.
422 Гаврас Анна, Садова Степанія.
430 Іваськів Лев, Кнігницька Дарія.
432 Волохатюк Марія, Голодюк Володимир, Павлина; Кузан Юліян, Плавущак Віра, Ярема Петро.
437 Стівенс Яким М.
439 Стос Василь.
440 Гула Павло, Катерина; Куцопей Теодора, Маційовський Осип, Метельська Осипа, Никифорук Ілля, Трутяк Степан, Чумак Олександер, Павло.
451 Брух Мирон, Іванна, Олександра.
462 Соболевський Степан.
464 Ровел - Недошитко Євгенія Д., Почапський Матвій.
469 Звіздарик Петро.
486 Зубрицька Віра, Потрогош Ольга.
498 Касюхнич - Мотуз Христина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

6 Бурке Марія.
63 Мисливець Іван П.*, Сперл Анна.
84 Куц Павло*.
106 Дудич Михайло, Катерина; Кикіш Микола.
125 Пієрсе Ольга Г.
153 Лоцуняк Петро, Надія.
170 Чернецький Антін І.*
172 Мороз Михайло мол.* 2.
194 Безручко Іван, Відяк Богдан, Щур Степан, Параскева.
203 Зимний Петро, Татьяна.
240 Кучинський Федір, Дуня, Надія.
257 Даць Іван М.*
274 Дикун Катерина.
285 Кибкало Полікарп, Лукія.
287 Новак Марія.
346 Голіян Микола.
352 Савицька Юлія.
361 Мединський Іван, Ненадкевич Микола.
370 Лісевич Михайло, Галина Т.
375 Гунчак Олена.
379 Сивик Степан, Олена.
432 Цвик Теодор*.
440 Пиянський Осип*.
474 Гілета Марія, Кудин Йосип*, Олійник Іван.
475 Хмельовець Анна М. 2.
497 Мацьків Богдана І.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

15 Рибак Ісидор, Марія О.
19 Киршньовський Іван, Татьяна.
29 Малищак Йосип*.
171 Форман Роман М.*
194 о. Мельник Володимир.
204 Бусті Ольга.
301 Матулко Ілля, Тамара.
368 Голинська Мира.
399 Радиш Степанія.
422 Даник Борис, Плюйко Полікарп*, Олена.
450 Лиско Марта І., Харіщак Оксана.
469 Мацьків Тимофій, Богдана І.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

161 Кудрич Іван С.*
349 Седлярчик - Ясиновська Зиновія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
78 Поперт Євгенія А.
106 Грипич Микола.
132 Юна Геновефа.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

12 Бурак Василь.
83 Коваль Костянтин.
113 Бурклій Розамарія К. 2, Грей Павло К. ст.*, Куземчак Йсип*, Гертруда М.; Полик Пелагія К., Полоський Антін*, Широкий Микола*.
147 Гришко Ольга.
150 Садовий Мирон*.
194 Загайкевич Володимир, Шейла; Гудзоватий Михайло, Ярослава; Дякун Теофіл*, Копач Михайло, Віра; Мельничук Олена, Оменцінський Володимир, д-р Чопівський Юрій.
203 Сульжинський Данило.
221 Щербатий Євстахій, Марія.
245 Вовґгам Кеннет Ф.*, Віра.
267 Лайткоп Василь Е. мол.
287 Древницька Наталя П.*
329 Леник Петро*, Лончина Анна, Чепельський Михайло*.
344 Мотика Андрій Р.*
346 Стефаник Анна.
361 Іванчишин Василь, Кравців Татьяна, Крамарчук Михайло, Левицький Богдан, Марія; Настиц Лідія, Раковський Роман, Столярчук Катерина.
418 Король Анна, Костюк Анна, Рекуник Петро*.
423 Вілецький Степан*, Горбенко Юрій*, Гриндей Степан*, о. Діякон Іван, Ростислав*; Дуб Омелян, Качерепа Чеслава, Коваль Богдан П.*, Роман П., Марія З.; Лецюк Дмитро, Степанія; Лукашевський Роман, Ярослав*, Малий Юліян, Миколайчик Мирон*, Петренко Надія Олександра; Петрів Степанія, Романовський Богдан*, Петро, Анастасія; Рубчак Анна, Соколовська Анна 2.
439 Рибський Олексій*.
440 Купер Дмитро*, Марія.
441 Федорчук Іван*.
457 Шевчук Євген.
462 Головач Наталя.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
42 Федорів Михайло.
66 Малищак Йосип*.
106 Матулко Ілля, Тамара.
131 Радиш Степанія, Рибак Ісидор, Марія О.
219 Харіщак Оксана.
292 Гіжак Ярослава.
327 Бустір Ольга.
336 Даник Борис, Плюйко Полікарп*, Олена.
361 Мединський Іван, Тараненко Галина.
432 Голинська Мира.
489 Киршньовський Іван, Татьяна.
497 Мацьків Тимофій, Богдана І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
6 Бурке Марія.
37 Федун Анна.
63 Мисливець Іван П.*, Сперль Анна.
84 Куц Павло*.
102 Стрийський Андрій Е.*
125 Пієрсе Ольга Г.
131 Грушецький Панас.
144 Кедрина Василь І. мол.*
156 Купчик Іван*, Олена.
165 Тарановський Володимир*.
170 Чернецький Антін І.*
172 Мороз Михайло мол. 2.
207 о. Дигдала Євген.
217 Попоріз Ілля*.
268 Гуриш Дмитро 2.
294 Гентош Карло*.
328 Турчин Марія.
345 Саламандик Іван Я.*
352 Савицька Юлія.
379 Сарапук Ярослав.
432 Сидорак Дмитро*.
445 Грабинська Даяна, Радчук Михайло*.
459 Гладкий Євген І.*, Марія І.
473 Хомик Іван*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

33 Турай Марія.
38 Маргінська Татьяна.
63 Більська Анна.
78 Варишак Михайло*.
84 Гайда Марія П.
107 Долошицька Марія И.
161 Пташник Володимир*.
165 Корнова Наталя, Скотинський Павло*.
180 Сивик Микола*.
183 Матіїв Люїза М.
191 Гавловський Михайло*.
192 Купчук Маргарита.
210 Завадовський Фелікс С.*
215 Назар Ольга.
226 Гоц Кіра.
238 Бабій Олена, Мусял Маріянна Р., Ремяк Павло*, Френчко Давид І., Марія К.; Ярош Лілея.
240 Яричевський Іван.
265 МекНелліс Ольга, Мітчел Михайло*, Самець Іван*.
276 Віжик Микола, Карашівська Анна, Скорик Антін*.
312 Гулей Андрій*.
325 Висоцька Олена, Савицька Марія.
327 Сенюк Степан*.
341 Лизень Петро.
349 Добош Михайло*.
361 Куницька Марія, Пухир Михайло*, Хома Анна П.
393 Скоробогатий Роман І., Катерина.
427 Долішний Іван*.
432 Будз Василь*, Вульчак Богдан, Габа Михайло*, Кузан Юліян, Оксана; Марко Володимир*, Прачун Ярослав, Стодольна Катерина М., Цьомик Микола*.
436 Гижа Анна, Розад Катерина, Сорока Йосип*, Чудийович Богдан*, Антоніна, Марія.
439 Худчак Марія.
444 Буковський Нікандер*, Гафстейн Олександра І., Гнатюк Олексій*, Чорний Іван*.
446 Данилюк Петро*.
452 Валско Анна І., Васевич Ольга А., Невліда Софія.
454 Галайда Микола*.
458 Логин Петро, Щуренко Олександер*.
465 Кира Максим*, Черешневський Михайло.
469 Патер Теодор*.
471 Ільчина Володимир*.
473 Гріщук Юрій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

6 Войтіхівський Адам.
13 Карабин Іван*, Марія.
15 Бень Константин.
29 Зиндарська Анна, Модрецький Михайло*.
33 Гусайко Володимир*, Зелинка Ольга, Нелсон Едвард*.
38 Герберт Степан*.
44 Лещишин Василь*.
53 Крисалка Іванна.
67 Ласька Люба.
96 Янусевич Павло*.
102 Сущак Іван*.
103 Танін Маргарита М., Татьяна М.
105 Слободзян Катерина, Катерина М.
107 Долошицький Степан*.
120 Маслій Катерина.
122 Попович Вікторія.
125 Куц Анна, Скірник Іванна Л.
130 Бунза Григорій*.
131 Куляс Антін.
132 Юна Геновефа.
161 Кудрич Карло*, Степанія; Пташник Марія, Роґуцький Казимир Г.*
171 Мармош Марія.
175 Салабай Семен.
179 Шлейфстейн Марія.
183 Моловій Цинтія С., Седляр Володимир В. мол.*
194 Киршак Володимир, Олександра.
199 Бішко Артур К.*
210 Кобан Іван В.
221 Фіца Володимир Р.*
221 Смит Ольга. ?
245 Джуришин Лілея.
257 Зозуля Орест.
270 Костюк Ольга.
284 Василюка Іван*, Гудима Петро*, Рекопф Артур Ф.*, Щурик Іван*.
286 Буґель Марія.
287 Каравич Олена.
336 Карпинський Іван*.
338 Хомуш Богдан*.
342 Моско Теодор*.
344 Присташ Павло Ю.*, Мавда М.
361 Новомлинська Володислава.
374 Поліщук Анна.
388 Голкрофт Анна О., Коваль Анна.
393 Сапка Григорій*, Марія.
413 Грицула Марія.
414 Шинкар Ірина.
423 Бахматюк Михайло*.
430 Химинець Юліян, Марія.
462 Брих Катерина, Гнатусько Маріянна, Митчел Іванна.
494 Манацька Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

15 Кормелюк Микола, Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

22 Куньо Іван Д.*

ЧЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

2 Галькович Теодор.
16 Терпеливець Юлія.
20 Шавинська Катерина.
24 Круль Степан*.
33 Грод Андрій.
38 Намісняк Юрій* 2.
42 Шевчик Іванна.
44 Демчик Текля.
53 Пованда Дмитро*.
56 Папа Марія.
59 Бойко Параскева.
60 Марціновський Франко.
63 Вархоляк Марія, Силаник Іван*.
73 Дулиба Григорій*.
87 Чехович Володимир*.
102 Кухта Василь.
112 Телеп Марія.
114 Кутинський Іван 2.
126 Кузьмин Василь.
130 Малець Іван 2.
131 Целевич Лариса О.
146 Бойко Ілля.
149 Глад Олександра.
164 Гуда Іван*.
167 Зункевич Павло.
190 Ногич Франко.
192 Суханчук Параскева.
193 Молодович Анна.
204 Пасічник Михайло.
206 Голик Григорій, Зарічняк Антін.
221 Рентковська Степанія.
216 Ганущак Володимир.
217 Сокальський Мирон*.
220 Чорна Марія.
230 Горбаль Євдокія, Чижовський Юрій мол.*
237 Чаваґа Текля.
238 Музика Марія.
240 Стецяк Андрій.
243 Гнатусько Текля.
252 Дубик Анна.
270 Салюк Григорій.
274 Дирко Марія.
287 Павчак Марія.
288 Мушастий Михайло.
292 Семеґен Микола.
316 Петрів Петро.
324 Коцюк Ольга.
330 Швайковський Євстахій.
331 Гнатюк Онуфрій.
336 Сич Венедикт*, Степаник Григорій 2.
338 Якимишин Дмитро.
368 Манець Іван.
375 Гунчак Олена.
385 Кравець Павло.
386 Кучмак Антін.
399 Сорочак Ольга К.
414 Луців Роман.
427 Грабовенський Микола*.
433 Ратушна Анна.
440 Спольський Ярослав С.* 3.
481 Вовк Розалія.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
235 Андриць Роберт І., Бобер Михайло.
340 Гулд Леонард Ю., Марія.
344 Іванович Володимир, Феодосія.
346 Шкурка Сергій.
367 Герула Йосип І., Тома І.
371 Гарсон Йосип В.
399 Припхан Роман С., Радиш Юрій І.
402 Тенюх Яким, Федик Василь.
407 Вернюк Михайло.
418 Бабич Мілян.
424 Ткачук Антін.
432 Голодюк Володимир.
439 Стос Василь.
440 Чумак Олександер.
462 Соболевський Степан.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
42 Харич Дмитро*.
219 Шкварко Петро*.
445 Гарапяк Дмитро*, Маслянко Василь*, Молодожанин Леонід*.
478 Аннійчин Іван*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

14 Цинайко Василь.
174 Кучер Ксеня.
214 Васичко Володимир*.
309 Стурц Пилип Р.*
317 Динка Ярослав*, Киянка Василь М.*, Лоран Артур*, Маринюк Олена Б. Зиновія.
349 Ясиновська - Седлярчик
432 д-р Голічек Роман М.*
461 Шпурко Ірина Д. Е.
462 Головач Наталя.
473 Шалаґан Яким*.
495 Левицька Ольга Е., Савка Микола*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 30-го вересня 1968 р.)

Старий рід забезп.	96
Кляса O	301
Кляса T	4 962
Кляса W	12 358
Кляса P 20	16,251
Кляса E 20	10,893
Кляса E 65	1,786
Кляса P 65	1,268
Кляса DP 60	315
Кляса DP 65	239
Кляса ADD	3,121
Кляса T 10	127
Кляса T 5	28

Українські інженери сконтруювали „автоліт", „вертоліт-мотоцикль", винайшли „ротилан"

Київ. — На постійній „Виставці досягнень народного господарства СССР" у Москві експонується декілька нових незвичайних винаходів з України. Група студентів конструкторського бюра Авіяційного Інституту в Харкові, під керівництвом інж. Б. Вірського та Л. Мисана, сконструювала „автоліт", мале одноособове авто, що літає над землею на повітряній подушці, з швидкістю до 60 кілометрів на годину. „Автоліт" нагадує „літаючу тарілку", має двигун потужністю в 140 кінських сил, два стабілізатори, може літати на висоті до 25 сантиметрів над поверхнею. „Радянська Україна" з 19 жовтня повідомила, що автолети „стануть в пригоді нафтовикам, геологам, які встановлюють вишки та бурове устаткування в заболоченій місцевості, заготовлювачам очерету в плавнях річок". На тій же виставці експонується інший винахід харківських інженерів та студентів В. Гайдатюка, Л. Мисака й ін., „вертоліт-мотоцикль" марки „ХАІ-22А": він може їхати шляхом і підійматись у повітря з однією людиною на висоту до 2 кілометрів. Учені Львівського Медичного Інституту проф. М. Туркевич, А. Середницький та ін. винайшли плин „ротилан" для знечулення болів. При користуванні цим плином хворий чи поранений зберігає цілковиту притомність і таким чином може утримувати контакт з лікарем. Особливо часто застосовують тепер „ротилан" під час пологів, при операціях тощо. „Ротилан" значною мірою менше наркотичний, ніж інші подібні ліки.

Понад мільйонова „армія народних дозорців" в Україні

Київ. — „Тільки на Україні створено і працює більше 200 тисяч груп і постів народних дозорців, що об'єднують понад 1 мільйон 600 тисяч чоловіків. Масовість контролю, систематичне здійснення його на всіх ділянках господарського і культурного будівництва, широка гласність дають змогу органам народного контролю подавати ефективну допомогу партії і державі у боротьбі за всебічне піднесення соціялістичної економіки, зміцнення державної дисципліни і соціялістичної законності". Такою тирадою хоче прикрити „Радянська Україна" з 22-го жовтня факт недовір'я чужого окупаційного режиму в Україні до громадськости, як і факт масового розкрадання так зв. „соціялістичного майна", бо працючі не можуть вижити за низькі заробітки. „Народних дозорців", комісарів і комсомольців, комуністична партія посилає не лише під ворота кожної фабрики й заводу для обшуку трудящих, чи не виносять чогось із підприємства, їх посилають також на „суботники" й недільники", під час яких дозорці пильнують, щоб зігнані люди безплатно „самовіддано працювали".

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 P	166
Кляса 5 E	196
Кляса P-20	123
Кляса E 20	105
Кляса 6 C	2
Кляса P 65	6
Кляса E 65	10
Разом:	52,353

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 30-го вересня 1968 р.)

Кляса 1-ша	1,128
Кляса 2-га	264
кляса 3-тя	89
Кляса 4 P	2,535
Кляса 5 E	3,298
Кляса 6 C	561

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	5,263
Кляса E 18	4,329
Кляса E 65	203
Кляса P 20	6,409
Кляса P 65	134
Разом:	24,213

ЕКСПЛУАТУЮТЬ МОЛОДЬ

Впродовж одного тижня тривав у Дніпропетровському місцевий обласний „Фестиваль молоді", з піснями, танками та, одночасно, з „клятвами" комуністичній партії. „Молодь України" з 2 жовтня повідомляла: „У центрі міста відбувся мітинг солідарності з героїчним В'єтнамом. До речі, у вільний від роботи час комсомольці відпрацювали 650 тисяч людино-годин і перерахували у фонд В'єтнаму більш як 40 тисяч карбованців". Під час фестивалю виступали також молоді поети: Ільдеркіна, Рижих, Ковальова, Надемськая, але „Молодь України" не згадує, якою мовою пишуть ті поети, не кажучи вже, про що вони пишуть.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 31-го серпня 1968 року:	26.875	58,313	3,111	88,299
Активні члени:				
ПРИРІСТ У ВЕРЕСНІ 1968:				
Нові члени	90	170	20	289
Прийняті наново	23	54	6	83
Прийняті з перех. листами	5	19	—	24
Зміни кляс забезпечення	4	3	—	7
Прийняті з Департ. Молоді	—	2	—	2
Разом:	122	248	26	396
УБУТОК У ВЕРЕСНІ 1968.				
Суспендовані члени	30	73	16	119
Відійшли з перех. листами	4	20	—	24
Зміни кляс забезпечення	5	3	—	8
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	—	71	—	71
Вибрали грошові звороти	17	30	—	47
Відійшли з випл. п. сум. заб.	77	73	—	150
Виплатили вповні вкладки заб.	49	76	—	125
Відійшли на част. випл. заб.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	1	—	1
Разом:	185	348	16	549
Члени, які виплатили вкладки:				
ПРИРІСТ У СЕРПНІ 1968:				
Виплачене забезпечення	49	77	—	126
На бепл. продовж. забезп.	14	47	—	61
Разом:	63	124	—	187
УБУТОК У ВЕВЕСНІ 1968 р.:				
Померли	—	6	—	6
Вибрали готівку	4	9	—	13
Приверненi в яктив.	17	23	—	40
ВИГАСЛО ПРОД. ЗАБ.	5	5	—	10
Разом:	26	43	—	69
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем вересня 1968 р.:	26,849	58,294	3,121	88,264

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за вересень 1968 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж вересня 1968-го року взяли перехідні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ
керівник Орг. Відділу
Володимир СОХАН
керівник Рекорд. Відділу

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1968 РОКУ

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	164.52	170	1,090.86	333	118.14
2	209.73	171	769.62	334	821.10
3	246.20	172	247.60	335*	199.66
5	930.65	173	598.64	336	879.53
6	226.93	174	851.71	338	209.54
8	1,674.49	175	911.74	339*	651.90
9	165.56	176	432.06	340	337.17
10	93.00	177	320.04	341	705.96
11	146.21	178	166.21	342	298.01
12	149.74	179	267.69	343	188.76
13	821.11	180	292.32	344	233.25
14	1,194.51	181	86.02	345*	786.99
15*	217.77	182	339.72	346	1,117.80
16	309.46	183	1,193.73	347	488.51
17	185.81	184	451.91	348	451.10
18	48.38	185	45.79	349	619.75
19	311.33	187	87.85	350	518.51
20	1,762.27	190	43.50	351	26.81
21	397.87	192	468.34	352	313.35
22*	721.92	193	21.64	353	461.80
23	323.47	194	2,109.90	354	171.60
24	58.52	195	13.41	355	162.23
25	1,320.10	196	18.80	356	836.43
26	7.00	197	19.66	357	61.43
27	903.44	199	130.89	358	172.76
29	172.51	200	252.57	359*	30.33
30	100.65	201	27.73	361	3.397.77
32	239.75	202	26.72	362*	288.66
35	743.02	203*	140.33	363	107.50
36	324.50	204	1,968.65	364	1,027.38
37	412.38	206	723.88	365	25.13
38	583.23	207	327.55	367*	2,338.34
39	1,506.49	209	58.51	368	54.73
41	28.96	210	198.80	369	125.04
42	2,408.47	211	349.14	370	214.46
43	146.12	212	59.16	372	901.75
44*	64.61	213	372.10	373	134.53
45	523.00	214	149.85	374	627.62
46	139.38	215	62.92	375	1,060.33
49	280.15	216*	1,567.84	377	15.53
50	94.21	218	340.65	378	45.86
52	305.39	219	628.66	379	3,669.08
54	273.15	220	790.47	382	61.23
55	523.30	221*	7,611.80	383	622.49
56	53.97	223	292.60	385	1,636.91
57	466.31	224	129.43	386	29.75
58	205.56	225*	12.69	387*	356.70
59	925.14	226*	226.63	388	264.88
60	106.03	228	30.09	391*	323.69
61*	64.68	230	1,386.99	392	1.86
64	248.61	233*	417.05	394	87.33
65	179.32	234	755.06	397*	1,265.94
67	397.55	235	475.79	398	25.98
68	138.65	236	332.44	399*	1,071.89
69*	168.99	237	254.83	401	62.56
70	263.73	238	1,280.34	402*	649.18
72	31.23	239*	1,015.88	404	161.30
73	103.29	240	2,325.16	406	458.88
74	43.32	241	84.16	407	680.24
75	390.90	242*	486.68	408	481.46
76*	654.39	244	11.85	409	132.27
77	38.65	245	884.77	410*	133.68
78	361.08	247	182.71	411*	657.84
79	47.94	248	116.80	412	162.25
80	182.21	249	15.53	413	122.72
81	144.68	251	1,117.72	414*	2,553.90
83	695.61	253	257.04	415	92.08
84	88.57	256*	319.93	417	94.17
85*	155.94	257*	1,271.53	418*	1,302.36
86	111.93	258	29.54	419	26.11
87	94.24	259	414.15	422	583.12
88	712.60	260	190.90	423*	2,429.11
90	438.74	261	229.98	424*	91.48
91	182.14	263	24.55	426*	528.01
92	40.70	264	69.60	427	1,032.24
93	499.04	265	129.82	429	54.94
94	1,693.10	266	1,421.92	430	1,179.76
95	27.02	267*	841.19	431*	468.51
96	758.99	268	221.31	432	5,237.83
97	107.04	270	658.47	433	248.09
98	48.56	271*	372.18	435*	170.89
99	150.81	272	128.76	436*	1 064.57
100	136.22	274*	420.72	437	1 076.94
102	1,172.86	275	92.61	438	133.18
103	153.94	276	452 26	439*	855.61
104	350.73	278	135.89	440*	929.24
105	585.43	279	36.32	441	400.89
106	1,196.34	280	123.38	445	1,202.54
107	129.76	281	1,028.29	446*	170.77
108	58.67	282	87.65	448	28.05
109	294.74	283	609.33	449*	107.83
111	47.84	284	341.47	450	693.54
112	349.13	285	248.83	451	314.19
113*	958.54	286	251.58	452	393.48
114*	1,910.72	287	1,149.08	453	47.89
115*	151.35	288	241.44	454*	250.41
117	65.07	289	364.74	455	212.84
119	99.76	290	259.11	456	266.08
120	730.78	291*	1 517.49	457	559.30
121	435.22	292	2 165.11	458*	371.98
122	95.39	293	929.26	460	836.29
123	301.40	294	17.60	461*	818.78
124	129.67	295	814.89	462	47.25
126	95.02	296	315.92	463*	971.86
127	1,462.11	297	14.02	464	857.74
128	201.98	299	132.05	465	615.31
131	2.296.25	300	112.15	466	698.84
132	158.08	301	420.00	467	23.18
135	9.16	302	39.54	469*	606.35
137	426.40	303	47.22	471	1 484.37
138	67.45	304	486.19	472	532.98
139*	197.83	305	366.56	473*	2 488.94
140	159.77	306	135.30	474*	327.90
141*	43.51	307	394.25	475	34.26
142	546.16	308	325.65	476	180.87
143	134.02	309*	75.20	477	89.47
144	286.62	310	330.28	478*	545.02
145	92.67	311*	66.30	479	46.25
146	338.80	312	83.29	480	332.03
147	1.809.65	313	33.06	481	388.55
148	49.89	314	62.60	484	924.52
149	223.29	316	1,718.42	486	535.34
150	325.34	317*	722.13	487	295.61
151	186.45	318	65.98	488	21.27
153*	7.156.70	319	169.06	489*	140.86
155	1.888.79	320	523.80	490	165.94
156	514.45	321	401.76	492*	28.32
158*	382.85	322	62.06	495	275.69
163*	839.49	323	257.63	496	123.53
164	243.43	324	134.68	497	713.17
165*	555.98	327	846.40	498	456.80
166	61.86	328*	777.78	499*	56.17
167	69.92	330	445.44	501	10.20
168	402.57	331	184.97	503*	707.69
169	87.88	332	100.24	506	51.71

РАЗОМ $205,280.81

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
6	9.20	206	2.10	367*	15.20
10	12.20	207	11.00	368	3.20
12	35.80	214	2.90	372	11.00
14	7.20	218	17.00	375	37.70
15*	18.40	219	54.50	383	9.20
16	23.90	221*	66.05	385	45.10
17	3.55	233*	1.00	387*	6.30
25	1.70	234	4.80	394	13.90
27	21.80	235	11.00	397*	9.20
39	9.20	238	4.80	399*	33.60
42	29.20	239*	15.40	402*	72.75
43	6.30	240	42.65	404	21.40
55	1.10	245	4.80	407	63.35
59	4.50	247	1.00	408	55.90
78	11.00	251	5.00	411*	47.60
83	21.50	257*	7.15	418*	51.60
90	5.55	266	12.20	422	5.70
93	.85	268	7.80	423*	18.50
96	4.20	270	15.25	426	1.50
102	8.10	271*	2.05	427	39.80
103	4.05	281	11.00	432	23.65
105	12.20	282	.85	437	9.75
114*	2.75	287	43.45	440*	35.60
120	15.75	292	18.80	445	77.00
121	5.90	293	8.00	446*	3.65
123	26.60	295	26.20	450	2.45
131*	41.00	304	1.10	451*	11.00
142	1.95	309*	23.50	456	4.40
147	22.50	316	2.50	460	25.00
150	4.69	320	7.35	461*	35.75
153*	13.50	327	41.70	465	2.45
155	15.20	328*	3.95	469*	11.00
158*	3.95	334	3.35	471	7.40
164	1.10	336	18.30	472	6.00
170	13.30	340	61.60	473*	37.20
171	9.20	341	3.30	474*	11.00
172	49.30	344	1.10	478*	41.15
173	22.05	345*	2.35	480	4.80
174	59.75	346	9.50	486	8.15
175	9.20	347	5.65	495*	30.10
182	29.35	349	15.30	497	39.80
183	36.60	353	20.95	498	9.30
184	2.20	355	11.00	503*	47.70
194	11.55	361	8.20	506	22.00
204	31.35	364	18.40		

РАЗОМ $2,404.89

Прибутки:

ПРИБУТКИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1968 р.

Членські вкладки	$207,685.70
Відсотки від бондів	104,980.75
Прихід від реальности у Кергонксон, Н. И.	51,027.40
Відсотки від гіпотечних позичок	40,308.64
Прихід друкарні й книгарні	27,516.90
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства	3,565.13
Зворот федер. податків та соц. забезпечення службовиків	2,617.19
Вплати на покриття податків гіпотечних реальностей	2,596.50
Прихід від реальности в Джерзі Сиґі, Н. Дж.	2,000.00
Відсотки від членських позичок	1,677.88
Перенос виплаченої грамоти до Сирітського Фонду	1,000.00
Зворот забезпечення від каліцтва службовиків	743.20
Зворот реасекурації	341.00
Зворот інвестиційних коштів	175.00
Зворот стейт. податків та забезп. від безробіття службовиків	171.60
Зворот загальних коштів подорожі	170.00
Перенесення резерви при зміні кляси забезпечення	100.00
Зворот коштів подорожі обласних організаторів	66.08
Зворот шпитального й хворобового забезпечен службовиків	22.50
Зворот вкладки за реасекурацію	6.01
Разом	$446,711.48

ІНВЕСТИЦІЇ:

Сплати гіпотечних позичок	82,741.12
Сплати бондів	158,998.79
Сплати членських позичок	5,445.23
Разом	$247,185.14

ПОВТОРЕННЯ:

З місячних вкладок і прибутки з інвестицій	446,711.48
Інвестиції	247,185.14
Разом	$693,896.62

Видатки:

ВИПЛАТА ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ 1968 Р. по бл. п.:

14 Бренич Михайло	$500.00
14 Бренич Михайло	500.00
15 Сидор Іван	2,000.00
20 Диміон Филип	1,000.00
24 Круль Стефан	1,000.00
27 Гвіннер Вільям	1,000.00
33 Грод Андрій	500.00
44 Демчик Текля	1,000.00
59 Бойко Параскевія	500.00
60 Марціновський Франко	1,000.00
63 Вархоляк Марія	1,000.00
63 Силяник Іван	1,000.00
65 Заканич Іван	1,000.00
73 Дулеба Григорій	500.00
77 Яремцьо Стефан	1,000.00
94 Франкович Андрій	500.00
94 Зупінас Дмитро	500.00
102 Мачалаба Дмитро	2,500.00
106 Нагай Федосій	500.00
112 Телеп Марія	500.00
126 Кузьмин Василь	500.00
135 Стах Віра	500.00
167 Зункевич Павло	1,000.00
175 Крупка Стефан	1,000.00
176 Льос Олександер	500.00
190 Ногич Франко	1,000.00
193 Молодович Анна	1,000.00
194 Василишин Іван	500.00
206 Зарічняк Антін	1,000.00
206 Голик Григорій	1,000.00
230 Чижовський Юрій	1,000.00
237 Хаваґа Текля	1,000.00
238 Музика Марія	1,000.00
240 Стецяк Андрій	1,000.00
261 Мазовський Іван	500.00
275 Юрків Марія	1,000.00
288 Мушастий Михайло	1,000.00
304 Бондаренко Марія	1,000.00
316 Храновська Пазя	500.00
324 Терпелюк Юрій	500.00
336 Кузик Петро	1,000.00
336 Степаник Григорій	1,000.00
336 Степаник Григорій	1,000.00
336 Сич Бенедикт	1,000.00
369 Литвин Іванна	500.00
352 Робертс Ралф	1,000.00
375 Гунчак Галина	500.00
385 Киця Текля	1,000.00
393 Дубек Антін	500.00
397 Пенцак Михайло	1,000.00
399 Сорочак Ольга	1,000.00
399 Данилишин Зенон	1,000.00
414 Василевський Віталій	500.00
430 Козланюк Катерина	500.00
433 Ратушна Анна	500.00
457 Кіпа Вадим	500.00
481 Вовк Роза	1,000.00
498 Курляк Олекса	500.00
Разом	$48,500.00

ІНШІ ВИДАТКИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

Виплати дозрілих грамот	$78,204.91
Виплати друкарні й книгарні	28,182.64
Грошеві звороти	17,321.56
Платня працівників	9,160.28
„Свобода" за орган	8,600.00
Нагорода відділовим організаторам	7,821.00
Платня головних урядників	5,916.67
Втрата при продажі бондів	4,288.46
Федер. податки та соц. забезпеч. службовиків	3,559.42
Нагорода обласних організаторів	3,056.50
Загальні кошти подорожі	2,737.23
Виготовлення друків	1,855.47
Кошти видання англомовної Енциклопедії Українознавства	1,132.00
Відсотки від закуплених бондів	1,028.19
Чинш за канцелярії	1,000.00
Канцелярійні машини й устаткування	870.35
Кошти подорожі обласних організаторів	797.88
Вкладки за реасекурацію	580.20
Поштові виплати	482.70
Телефон	480.80
Загальні канцелярійні оплати	479.18
Пенсійна оплата службовиків	433.34
Оголошення	340.00
Лікарські бадання членів	335.00
Спортова акція	285.52
Обслуга машин IБМ	227.05
Виплата на реальності в Джерзі Сиґі, Н. Дж.	195.34
Вкладки за дітей, яких родичі померли	175.48
Книжки й друки	165.50
Кошти окружних засідань	130.05
Зворот резерви при зміні кляси забезпечення	100.00
Нагорода предсідникам і касирам	47.00
Інвестиційні кошти	35.00
Разом	$180,024.72

ПОВТОРЕННЯ:

Виплати посмертних запомог	48,500.00
Інші виплати з фондів забезпеченевих	180,024.72
Разом	$228,524.72

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО в вересні 1968 р.

20 Савчук Домініка	$25.00
7 Дидик Марія	25.00
8 Рутковський Петро	35.00
29 Вайпа Андрій	35.00
29 Вайпа Антін	35.00
36 Ромах Юлія	25.00
39 Матвійчук Вікторія	25.00
39 Танасишин Текля	25.00
56 Ковальчик Іван	35.00
59 Бакай Марія	35.00
88 Боровська Ольга	25.00
102 Катинський Антін	35.00
104 Мисак Гарасим	35.00
104 Савка Теодозія	25.00
106 Заремба Марія	25.00
113 Корчок Анна	25.00
113 Корей Марія	25.00
120 Кармазин Корнелія	25.00
120 Кармазин Антін	30.00
127 Лоза Михайло	35.00
127 Вітрова Марія	25.00
155 Ґураль Агафія	25.00
155 Лосів Розалія	25.00
155 Рилик Ева	25.00
161 Сисин Микола	35.00
161 Підуфалий Антін	35.00
168 Космина Григорій	30.00
191 Філдс Антін	35.00
206 Бойко Анна	25.00
221 Вубнів Павло	35.00
222 Бачинський Леонід	35.00
230 Слюсарчук Розалія	25.00
230 Сухар Марія	25.00
238 Гапонюк Марія	25.00
240 Крутиголова Йосиф	30.00
257 Скегар Наталія	25.00
266 Михалюк Василь	35.00
276 Андрусь Дмитро	35.00
276 Орловський Тома	30.00
283 Віцентий Іван	35.00
284 Стефанович Евстахій	35.00
288 Присташ Анастазія	25.00
288 Чичерський Данило	35.00
289 Головка Анастазія	25.00
289 Олійник Анна	25.00
296 Пастернак Петро	35.00
305 Гентош Марґарита	30.00
316 Пригода Яким	35.00
333 Кукурило Марія	25.00
336 Медвіт Іван	35.00
342 Бартко Яким	35.00
345 Луців Теодор	35.00
348 Юростовська Марія	25.00
348 Мацупа Анна	20.00
348 Сугар Павлина	25.00
361 Тутко Катерина	25.00
361 Вінтоняк Катерина	30.00
364 Вохонок Стефан	35.00
367 Верблянний Михайло	25.00
369 Кость Анастазія	25.00
373 Паращак Софія	25.00
374 Барчи Григорій	35.00
385 Кучинський Михайло	35.00
385 Землянучин Анастазія	25.00
388 Перчак Григорій	35.00
397 Демяновська Анна	25.00
414 Луців Роман	35.00
423 Кренціґлова Микола	30.00
33 Демкович Василь	30.00
112 Волошин Марія	25.00
72 Педенська Агнес	25.00
72 Близневська Марія	25.00
270 Мисак Агафія	25.00
319 Савчук Яків	35.00
361 Ратушна Анастазія	25.00
361 Медвідь Анна	25.00
223 Малиборський Михайло	35.00
427 Цибуляк Филип	35.00
436 Ропчан Василь	35.00
Разом	$2,330.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ

Пожертва на Катедру Українознавства на Гарвардському університеті	10 000.00
Стипендія Анни Слюсарчук	500.00
Разом	$10,500.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ:

Виплати на реальності у Кергонксон, Н. Й.	54,286.20
Разом	$54,286.20

ІНВЕСТИЦІЇ:

Інвестовано в гіпотечних позичках	112,217.08
Інвестовано в бондах	407,048.50
Видано позички на членські грамоти	5,697.88
Піднесено вартість реальности	49.42
Разом	$525,012.88

ЗІСТАВЛЕННЯ

Готівка з кінцем серпня 1968 р. осталась	$453,252.24
Прибутки за вересень 1968 р.	693,896.62
Разом	1,147,148.86
Видатки за вересень 1968 р.	820,653.80
Готівка з кінцем вересня 1968 р. осталась	$326,495.06

Баланс

Стан Чинний:

Готівка	326,495.06
Бонди й стаки	24,578,048.43
Морґеджі	8,559,570.59
Позички членам	532,211.25
Реальности	580,248.96
Машини друкарські	51,112.25
Разом	$34,627,686.54

Стан Довжний:

Фонди:	
Забезпеченеві	33,916,266.32
Братський	414,914.66
Сирітський	144,147.45
Захисту	126,128.87
Наглої Потреби	26,829.24
Разом	$34,627,686.54

ПЕТРО ПУЦИЛО
гол. касир

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

13 ПАМ'ЯТНИКІВ ГЕТЬМАНОВІ Б. ХМЕЛЬНИЦЬКОМУ

Каґебівський орган „Вісті з України" з жовтня сповістив, що на відзначення „славного ювілею возз'єднання України з Росією", в кількох містечках і селах на Львівщині та Станіславівщині було встановлено 13 пам'ятників і таблиць на честь гетьмана Богдана Хмельницького. Ще раніше той же „орган" повідомляв, що важко знайти в Зах. Україні село, яке б не мало пам'ятника чи таблиць, присвячених Ленінові. На території України є тисячі пам'ятників тому вождеві контрреволюції, а 13 пам'ятників Б. Хмельницькому лише підкреслюють тривання московської окупації України з часів, коли царська Росія потоптала Переяславський договір.

„СЬОГОДНІ РЕКОРД — ЗАВТРА НОРМА"

За сталеварами одного заводу „Запоріжсталь" пішла вся Макіївка, а за нею й уся Запорізька область у праці „в ім'я комунізму". Те, що вчора було рекордом, нині мало б стати звичайною нормою, твердить „Радянська Україна" з 5 жовтня. Плавлення сталі відбувається удосконаленим способом, який вимагає великого напруження нервів і праці людей. Хоча сталі виплавнено більше, заробітки робітників не збільшуються, бо ще недавні рекорди партійні керівники на заводах вже обернули в звичайну „норму".

БЕЗ ПАЛЬНОГО І МАСТИЛА

„Радянська Україна" з 16 жовтня ,обережно натякаючи на те, що навіть у районових містах в Україні не має де заправити пальним авто чи мотоцикль, надрукувала листа одного в власників„совєтського транспорту". „Свого часу я придбав мотоцикль. Але користуватися ним як слід не можу. В чому річ, спитаєте? А в тім, що у нас, у Скадовському районі на Херсонщині, дуже важко придбати пальне і мастила. З досвіду знаю, що таке ж становище і в інших районах нашої області".

„МИ СПІВАЛИ РОСІЙСЬКІ І ПОЛЬСЬКІ ПІСНІ"

„Радянська Україна" з 4 жовтня розповіла про те, як під час війни двоє поляків допомагали військополоненим - українцям у Львові. Кореспондентка „Радянської України" з Києва їздила до Польщі, щоб побачитись із тими рятівниками від голодової німецької смерти. І. Порецька пише: „Про цей випадок розповів мені сам Вацлав, коли я у складі туристської делегації побувала в Польщі. Нас, гостей з СССР, приймали надзвичайно гарно. Ми співали російських і польських пісень, говорили про Варшаву, Москву, Київ".

КИЇВСЬКУ ПІДЗЕМКУ

Київ. — Мережа підземної залізниці-метрополітену нараховує тепер у столиці України 10 станцій, з такими назвами, як „Святошино", „Більшовик", „Політехнічна", „Дарниця". Закінчується спорудження найновішої станції, якій дали знову назву, що нічим не відповідає історичному столичному місту Києву, „Комсомольська". Метро в Києві має коротку лінію, всього 14 кілометрів, які пасажир з кінця в кінець переїздить за приблизно 20 хвилин. „Радянська Україна" з 5-го жовтня інформувала, що інженери проєктують ще три нові станції-зупинки, бо на вулицях Києва неймовірно зріс рух і авт, і пішоходів.

ЗЛОДІЇ, ОЗБРОЄНІ ПІСТОЛЯМИ

У м. Луганську на жінку, касира заводу, напали двоє злодіїв, відібравши в неї понад 12 000 рублів. Але міліція зловила напасників, робітників того ж заводу. „Радянська Україна" з 17 жовтня мальовниче розповідала про закінчення тієї пригоди: „Побачивши, що за ним прийшли, злочинець кинувся до шафи, яка стояла біля верстата, Діставшись шафи раніше за нього, працівники міліції витягли з неї два заряджених пістолети. Щойно у Луганську закінчився суд. Обох грабіжників визнали особливо небезпечними рецидивістами і засудили до тривалих строків ув'язнення". Який саме присуд — газета не наважилась повідомити.

ПОЧАЛАСЬ ГЛИБИННА ЕРОЗІЯ ҐРУНТУ НА ЛЬВІВЩИНІ

Після сиґналів про розвиток ерозії, заникнення урожайности ґрунту в Полтавській, Одеській, Закарпатській та ін. областях, „Радянська Україна" з 6 жовтня повідомила про такий же стан і на Львівщині: „За останні роки в області спостерігається таке явище: інтенсивніше почали використовуватись землі під просапні культури, але при цьому не застосовуються найпростіші аґротехнічні протиерозійні заходи. В результаті почала розвиватися глибинна ерозія". В районі Карпат справа ще гірша через безоглядне вирубування лісів: „В умовах Карпат, де постачання добрив, внесення їх у ґрунт — особливо складна справа, після свіжої вирубки лісу з одного гектара змивається за рік до 600 тонн ґрунту".

РОЗБУДОВУЮТЬ ТРУСКАВЕЦЬ НА ПРИКАРПАТТІ

„В місті-курорті Трускавці відкрито народний історико-краєзнавчий музей. Його експозиція розповідає про минуле і сучасне перлини Прикарпаття. Експонується документ, з якого видно, що в першій половині XIX століття львівський аптекар і хемік Г. Тарасович зробив тут хемічний аналіз мінеральних вод і було відкрито джерела „Марія", „Нафтуся"... Київська „Молодь України" з 2 жовтня зазначає, що вже плянується велика розбудова того міста, після чого в Трускавці зможуть лікуватись і відпочивати від 200 до 250 тисяч чоловік річно.

30 БАНДУР І... 2 БАЯНИ

На „мітинґу українсько-російської дружби" в Москві в одному з театрів виступили понад 30 дівчат - бандуристок з Полтавщини, які виконували складну „Місячну Сонату" Бетовена, в супроводі... 2 баянів. „Молодь України" з 15 жовтня сповіщала, що слухачі були зачаровані виконанням. Але в статті „Полюби бандуру, Бетовене!" згадку про 2 баяни пущено ніби ненароком, і вже даремно в ній потім згадується про кобзарів з часів козаччини, про бандуриста Остапа Вересая: баяни - гармошки спільно з бандурами — це лише чергова данина совєтській мішанині.

ЛІКУЮТЬ БЕЗПЛАТНО, АЛЕ ЯК...

Перевантажені різними „громадськими обов'язками", зборами, нарадами тощо, лікарі в Україні, яких занадто мало, не можуть по-справжньому опікуватись хворими. „А ось на прийомі жінка-педагог, вона скаржиться на гострі болі в горлі і між іншим каже: — У мене часто болить шлунок, мабуть, гастрит... — На цю скаргу лікар не звертає уваги, бо головне — привід відвідання поліклініки: болить горло. Якби лікар не поспішав вкластись у свої десять хвилин, він би досконало, як справжній домашній доктор, оглянув хворого, не пройшовши повз жодну його скаргу". „Радянська Україна" з 5 жовтня інформувала, що в середньому лікар в Україні лише 35 відсотків свого робочого часу присвячує... хворим.

Головний Уряд УНСоюзу:

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник:
JOSEPH LESAWYER
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Перший заступник головного предсідника:
STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

Другий заступник головного предсідника:
MARY DUSHNYCK
2104 Caton Avenue
Brooklyn, N.Y. 11226

Третій заступник головного предсідника:
BOHDAN ZORYCH
18 Leland Avenue
Toronto 18, Ont., Canada

Четвертий заступник головного предсідника:
WALTER Y. SOCHAN
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний секретар:
JAROSLAW PADOCH
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний касир:
PETER PUCILO
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia, Pa. 19138

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg 4, Man., Canada

IVAN WASZCZUK
2846 Geneva
Dearborn, Mich. 48124

JOHN W. EVANCHUK
9312 Shermer Road
Morton Grove, Ill. 60047

WALTER HIRNIAK
5259 Tecumseh Rd. E.
Windsor, Ont. Canada

ГОЛОВНІ РАДНІ:

TARAS G. SZMAGALA
7725 Selwick Dr.
Parma, Ohio 44129

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago, Ill. 60651

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Rd.
Philadelphia, Pa. 19118

MYRON KUROPAS
1752 N. Normandy Ave.
Chicago, Ill. 60635

WASYL DIDIUK
142 A Grenadier Rd.
Toronto 3, Ont., Canada

ANNE DUBAS
771 Sanford Avenue
Newark, N.J. 07106

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

DMYTRO D. POPADYNEC
3323 Zotique St.
Montreal 36, Que., Canada

ANNA CHOPEK
117 Greenfiel Rd.
Mattapan, Mass. 02126

MARIA DEMYDCHUK
416 — 17th Street
Brooklyn, N.Y. 11215

HELEN OLEK
2151 N. Lorel Avenue
Chicago, Ill. 60639

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

MICHAEL DANYLUK, M.D.
5815 Clinton Avenue
Minneapolis, Minn. 55419

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

Літній курс українознавства в Манітобському університеті

14-го серпня, закінчилися виклади й вправи, а 17-го серпня відбулися кінцеві іспити з української мови й літератури (курс 52. 121) в Літній Школі Манітобського університету. На курс було вписаних 35 курсантів, а закінчила його 31 особа. В програму курсу входила українська граматика (синоптичне повторення, деклінації й конюгації), фонетика, наголос та правопис. З літератури пройдено найважливіші моменти з старої, середньої й нової діб, а теж опрацьовано есеї про різних українських письменників 19-го й 20-го ст., включно з представниками українсько-канадійської літератури. В програму курсу входили також лябораторні вправи, що включали літературні та розмовні тести.

Курс провадив проф. Яр. Рудницький, при співпраці, П. Ом. Каліцинського й технічно-лябораторній допомозі пана Дефореста. Пророблено заходи, щоб на Літній Школі 1969 р. відбулася продовження цього курсу у формі 52. 222 (українська композиція й література).

О. С.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк Н.Й.-2.

З Літературно - мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 1 грудня ц. р. відбудеться там вечір, присвячений останнім подіям в Чехо - Словаччині. Доповідь про „Сучасну Чехо-Словаччину" виголосить д-р Юлій Гутник, очевидець вмаршу совєтських військ до ЧССР. Доповнить її один американсько - український громадянин, який, як турист був в ті критичні дні у Пряшеві. Почато о год. 7:30 веч.

ЄВГЕНІЯ ЛАСОВСЬКА-СТАРИЦЬКА

(Посмертна згадка)

Українська громада в Парижі зазнала останніми місяцями болючих втрат у людях, і то в людях визначних: 13 червня ц. р. відійшов у вічність о. Іван Яцьків, 10 липня п. Іван Горагін, а 11 липня Євгенія Ласовська - Старицька, дружина відомого співака Мирослава Скали - Старицького.

Євгенія Ласовська - Старицька прийшла на світ у місті Копичинцях у Зах. Україні. Батько покійної, константин Засовський, був директором хору, урядовцем австрійської залізниці. Ласовські жили у Чорткові (Зах. Україна), де Константин Ласовський у 1918 році був начальником залізничної станції. Коли Українська Галицька Армія перейшла за Збруч, Ласовський пішов з нею. Перестудившись, помер у Чорткові після Визвольних Змагань.

Мати покійної Євгенії Михайлина Ласовська була діяльною у громадському житті в Україні. Померла в Мюнхені на еміграції.

У Ласовських було троє дітей: Ольга (тепер Соневицька в Ню Йорку), Вячеслав (священик), і Євгенія (пок. Старицька). Усі діти, як і батьки, були музикальні віддачалися гарними голосами. Найкращим голосом і непересічною музикальністю обдарована була Євгенія, яку кликали Генею. Вже змалку Геня співала в хорі, була солісткою хору. Потім, у гімназії звали її „соловейком", за її дзвінкий, високий голос. Ні одна українська імпреза у Львові, де вона студіювала, не обходилась без її участи. Проф. Шах, пишучи про Українську Академічну Гімназію у Львові, згадує про співачку-соловейка Євгенію Ласовську.

Маючи такі дані, Євгенія почала студіювати спів, пізніше закінчення гімназії. Училася співу у проф. Зареміби у Львові, а потім у Варшаві, де він став директором Музичної Консерваторії. Студіюючи на стипендії о. Бабія і адвоката Електоровича з Чорткова. Студії закінчила державним іспитом ЗАСП (Звонзек Артистуф Сцен Польскіх) і була ангажована, як примадонна, до місцевого оперового і оперетко- вого театру в Бидгощі, де співала перші ролі у всіх оперетах, які ставив цей театр. У 1932-33 театральному сезоні була ангажована до Міського Оперового Театру у Львові, де вславилась у ролі Еврудики в комічній опері Офенбаха „Орфей у Пеклі", співала Мюзетту в „Богемі" Пуччіні, Мікаелю в „Кармен" Бізе та других. З Львова була ангажована на перші ролі до оперового й опереткового театру у Вильні, де познайомилась і приятелювала з братом Симона Петлюри, Олександром.

У 1939-42 роках виступала постійно у Львівському Радіо, де познайомилась і вийшла заміж (у 1941 році) за молодого співака Мирослава Скалу - Старицького. У 1943 році виступала на українських концертах у Відні. Тоді занедужала і зійшла зі сцени, присвятившись повністю родинному життї й піклуванні мужем, який у той час починав оперову кар'єру на чужих сценах.

Була зразковою дружиною, палкою української патріоткою, цікавилась усіми проявами українського життя.

Хто знав покійну Євгенію Ласовську - Старицьку, пригадує її, як людину постійно усміхнену, ввічливу, товариську, яка кожному уміла сказати приємне слово. Була загально любленою, бажаною в товаристві, яке уміла веселити. Ніхто не подумав би, що цю милу, життєрадісну справжню артистку, мучила довгими роками тяжка недуга.

Відійшла від нас ще одна визначна постать українського мистецького життя, яка силою обставин, була прикрасою чужих сцен, але й українських імпрез.

Залишила в смутку свого мужа, сестру Ольгу, брата Вячеслава, усю ближчу і дальшу родину.

Похорони відбулися в українській катедральній церкві в Парижі дня 17 липня 1968 року. Похована Покійна Євгенія на паризькому кладовищі „Бань'є" біля Парижу.

Нехай чужа французька земля буде їй легкою, а пам'ять вічною в українському народі.

Л. Р.

УТРЕТЄ В ПАРИЖІ КИЇВСЬКИЙ БАЛЕТ

(Закінчення зі стор. 2-ій)

кий уже не такий вульгарний, як був за першим разом, зникли п'яниці, що валялися на долівці, зате довше тривають фігури зі списами і шаблями. Новий танок „Ніч під Івана Купала" непоганий, зокрема зі скоками крізь вогонь, проте бракує „ворожіння" дівчат із віночками. „Хміль" що оволодів козаками, і русалчині чари, дав цікаве поєднання з клясичним. Треба признати, що так Вірський, як і танцюристи, вив'язалися з цього небезпечного експерименту — з честю.

Одначе, прикре враження на українців справило те, що вставлений непотрібно в програму „російський танок" підкреслював оту нібито „панськість" московську — кадриль, двірські криноліни, — біля народних, селянських танців і строїв — українських. Тому добре зробив би Павло Вірський, коли б наступним разом привіз з України „княжі" чи „гетьманські" хореографії. З одною умовою: що не буде такого разючого непорозуміння, як це було з „російським танком". Коли українські „бояривні" чи „сотниківни" будуть у „панських" строях, то так само мусять бути у відповідних тодішній моді одягах і „гетьманські канцеляристи" чи молоді „князенки".

Ансамбль, очевидно, мішаний: українці, москалі і „євреї" — як пояснювали занитані люди з оркестри чи балету. Деякі навіть відповідали доброю українською мовою. А на запитання, що спонукало дівчат поїхати до Санлісу і звідки вони довідалися про пам'ятник там, дівчата обурилися: „Адже ми вивчаємо історію!" Питання тільки „яку" історію! І чи не тому казали їм туди їхати, що ідіотичний французький напис на пам'ятнику все ще такий: „Ан де Рюсі"—

* Ця романтична історія відтворена в оповіданні „Королева", нагороджено 1967 р. в двох літературних конкурсах — у Чикаго та в Австралії.

** Північного В'єтнаму.

ОДНА ТРЕТИНА ВСІХ ТИХ ОСІБ, які щороку вмирають в цій країні від пістряка, може бути врятована, коли б хворі знали своєчасно про це, що існує можливість врятувати своє життя. Таке заявив новообраний президент Американського Товариства для поборювання пістряка д-р Сідні Фарбер на конференції в готелі Волдорф-Асторія в Ню Йорку. Щороку можна врятувати життя 100,000 осіб, які вмирають на пістряка, коли б вони вчасно зголосилися до лікаря.

70-ий ВІДДІЛ ОДВУ в НЮАРКУ, Н. Дж.

повідомляє своє Членство та Українську Громаду, що в дні 26-го жовтня 1968 р. відійшов у Вічність примірний Член та незабутній Друг

бл. п.

ВІКТОР СИГАЛІВ

ПОХОРОН відбувся в середу 30-го жовтня 1968 р. на Українському Православному Кладовищі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дорогій Родині складаємо найщиріші співчуття.

УПРАВА 70-го ВІДДІЛУ ОДВУ

СПОРТ

Редагує В. Сохан

УСК — „ДОЙЧУНҐАРН" 0:4

Ню Йорк, 13-го жовтня. — Дружина УСК-у програла вже четверті мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу. В цій зустрічі виглядала дружина УСК-у найслабше з усіх розіграних досі змагань. Гра була з перевагою „Дойчунґарн". Більшість чужих змагунів УСК-у Вільсон, Белла (Ангел), Фінні й Адамяк заграли дуже слабо, що й було причиною надзвичайно слабої гри цілої дружини.

УСК виступив у складі: Копчак, Фінні, Вовк, Мицак, Янг, Вільсон, Кіндратів, Белла Шмотолоха, Адамяк і Володимир Литвинюк, останньо змагун у Букараманді, Колюмбія, який виступив у дружині на пробній базі. На резерві були: Кравець, який грав у другій півгрі, Масний, який заступив Адамяка, Кіляр і Гавран.

У передзмагу Резерва УСК-у програла 1:3 із Резервою „Дойчунґарн", натомість УСК „Б" переміг Німецько-Ам. АК з рахунком 3:2.

Вже в наступних змаганнях у складі УСК-у виступить Чарлі Макулі, який вже давніше грав у дружині УСК-у. Управа вже договорилася з ним на цей сезон. Відходять з УСК-у Белла, Адамяк і Вільсон, які заграли минулої неділі останні змагання у складі УСК-у.

В. П.

— о —

КОШІВКАРІ УКРАЇНИ НА ТУРНІРІ В КРАКОВІ

Краків, вересень 1968. — До Кракова приїхала збірна України в кошівці на міжнародний турнір з участю країн СССР і сателітів. Це був перший виступ на краківському терені якоїнебудь спортової репрезентації України. Так же вперше видніли на афішах такі написи, як Україна — Естонія, Україна — Мадярщина, Україна — Польща. Цей турнір був для збірної Польщі останньою пробою сил перед виїздом на Олімпіяду. Тому й виступила до цього турніру збірна Польщі в найкращому складі, який відбув перед тим двомісячні тренінґи на спеціяльному таборі. Збірна України, як довідалися наші земляки, які живуть у Кракові, прибула на турнір без свого найкращого змагуна Паливоди, який грає у збірній СССР і в її складі виїхав до Мехіко. До того кошівкарі України вже були по закінченні сезону, отже не тренували, і приїхали лише в десятку, тому що інші виїхали на вакації. Все те, коли брати під увагу, що інші репрезентації мали по 12-14 змагунів, не ворожило успіху Україні. Але, як виявилося, збірна України здобула все таки перше місце, вигравши всі зустрічі, і вивезла з Кракова гарну кришталеву чашу. Місцева публіка прийняла українську дружину холодно, а під час вручення нагород майже всі глядачі вийшли зі залі.

Українські мешканці Кракова, які вибралися на змагання, були розчаровані, коли перед змаганнями репрезентації України не грали гимну хоч би Радянської України, ані не вивісили хоч би такого ж прапору УРСР. Так само було зі збірною Естонії, яку потрактували разом зі збірною України, як репрезентантів Совєтського Союзу. Отже вивісили прапор СССР і грали гимн тільки СССР. Змагуни збірної України на грищі і в розмовах між собою вживали виключно російської мови. Чи не варто б тут поцікавитися справами репрезентантів України славному комітетові Юрія Смолича, чи Левіщенка, щоб спортовці України були трактовані як репрезентанти окремої країни, та щоб вони гідно репрезентували свою країну і шанували свою українську мову, будучи „за рубежами Радянського Союзу"?

О. Го.

ВИСЛІДИ З КЛІВЛЕНДУ

Старт до реванжової осінньої рунди футбольних чемпіонатів Західньої Групи Лейк Ірі Сакер Лігу для обидвох українських представників Клівленду був фатальний: лідер табелі „Львів" програв проти Донав Швабен і безнадійного судді 3:7 (стрільцями воріт для „Львова" були Сото, Рамос і Росул), а сумівська „Скала" проти Заґребу — аж 1:9 (єдиний ґоль Семанюка).

Ця поразка коштувала „Львів" утрату першого місця, дармащо після неї послідували чотири українські перемоги. В табелі ведуть Клівленд Кікерс, які дістали два дарові пункти воковером. „Львів" перебуває на третьому місці — трьома пунктами за лідером і одним пунктом позаду Донав Швабен.

В дальших рундах „Львів" переміг таких суперників (у скобках — автори здобутих ґолів для „Львова"): Заґреб 4:1 (Сото 2, Сантос, Росул), Караджарджа 2:1 (Друмон, Рамос), Олімпію —Кемпбел (передмістя Янґставну) на її власному грищі 6:2 (Сантос 4, Рамос 2) і Німецьку Централю 5:1 (Сантос 2, Рамос 2 й Роха).

Гірше йдуть справи „Скали", яка втративши декількох студентів, у дальших чотирьох зустрічах віддала всі вісім пунктів: проти Клівленд Кікерс програно 0:4, проти Донав Швабен 0:5, проти Італійців 1:5 (єдиний ґоль Цішкевича), а проти Ґрін - Вайт 2:5 (О. Вербинець, К. Асис). Над дружиною знову зависло мариво деґрадації, чи елімінаційних ігор за побут у найвищій клясі.

В юньйорській клясі „А" дружина „Скали" програла 2:3 проти Заґребу (обидва ґолі: Кучерин), 0:1 проти Янґставну й 1:3 проти Ракі Рівер (Бідак). Переможено 2:1 Бродв'ю Гайтс (Кучерин і Багрійчук), а два пункти здобуто без бою воковером від „Львова". Дружина „Львова" цієї кляси, після нерішеної 1:1 проти Ракі Рівер (Ст. Гурко) втратила дві гри воковером через здекомплектування складу (частина змагунів відійшла до репрезентації дружини дорослих, а друга частина пішла на студії). Коли ж проблеми декомплектування виринули і в молодшій дружині „Б" — обидві ці з'єднання злучено в одну дружину „А". Після такого „акту соборности" здобуто дві нерішені 1:1 проти Заґребу і 2:2 проти Мадярів. Стрільцем усіх трьох українських ґолів у цих змаганнях був випробуваний уже в дружині дорослих Роман Росул.

В клясі „Б" сумівці віддали воковером виграну на грищі ґолями Гусака 2:1 зустріч проти Донав Швабен, програли 0:1 до Італійців, перемогли 2:1 „Львів" (Орест Багрійчук 2) і Мадярів 1:0 (Багрійчук).

В клясі С(і) „львов'яни" програли 1:2 проти Донав Швабен (О. Росул), 1:2 проти Заґребу (Байко) і в такому ж відношенні проти „Скали" (Байко). Ці три поразки рівноважать дві перемоги у відношенні 5:1 — проти мадярів (О. Росул 2, Байко 2 і Чухрай) і 6:1 проти Бродв'ю Гайтс (О. Росул 5,, Гловацький). Сумівці цієї ж кляси, крім згаданої вже перемоги 2:1 над „Львовом" (Гамуляк, П. Мельник) програли 0:1 проти Донав Швабен і виграли 3:0 з Мадярами. Резерва цієї сумівської дружини в товариських змаганнях перемогла 7:0 ровесників з УАСК „Львів" і 2:1 Донав Швабен.

Змагун професійної дружини Стовкерс, Клівленд — Іван Бородяк своєю грою й бездоганною поведінкою здобув такі симпатії глядачів, що перед одними змаганнями його клюбу на трибуні міського стадіону в Клівленді, появився транспарент, із написом: „Бородяк фор Президент!.."

О. Г.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „ДАРТС" 0:0

Вашингтон, 20 жовтня. — Разом 44 особи, футболісти і симпатики „Ч. Січі", відбули цікаву поїздку до столиці ЗСА, Вашинґтону, де згідно з доброю традицією відвідали пам'ятник Тарасові Шевченкові. Після цього гості з Нюарку прибули на спортову площу середньої школи ім. Вудро Вільсона, на якій зустрівся місцевий клюб „Дартс" з футболістами „Ч. Січі" в змаганнях за першість АФЛіґи. Під цю пору „Дартс" займають позицію лідера в табелі гор.

На жаль, ці завзяті й цікаві змагання були перервані вже на 38-ій хвилині при стані 0:0. В згаданому часі Мінор, змагун господарів, закінчив чергову акцію свого нападу сильним стрілом, м'яч з якого замість до воріт перелетів понад поперечку. Та саме в цій секунді жертвенний воротар „Ч. Січі" Р. Куц стрибнув високо з наміром „кулакувати" м'яч. При паданню Куц, як це часто воротарі практикують, придержався рукою поперечки, яка була недбало збита з двох кусків матеріялу переломилася і злетіла разом з ним на землю. Суддя Коннор негайно порозумівся з обидвома менаджерами і дав можливість адміністрації площі замінити, або поправити ворота. Не дивлячися на всі можливі зусилля майстрів, господарі не змогли, як належало направити воріт. Щойно тоді судді зробили інспекцію теж і других воріт, які, згідно з правилами ліги, не надавалися до гри. Після 35 хвилин пертрактацій суддя відсвистав кінець тієї зустрічі.

Про дальшу долю цих змагань рішатиме Верифікаційна Комісія АФЛіґи. Склад „Ч. Січі" в цій зустрічі: Роман Куц, якого прізвище (хочемо спростувати) пишеться без м'ягкого знака та який є справді вихованцем „Тигрів" СУМА Шикаго і щойно пізніше був змагуном „Крил" СУМА Шикаго; М. Воробець, Д. Луцький, З. Снилик, В. Каздоба, В. Чижович, Л. Вільчак, В. Ґіменез, Р. Ов'єда, В. Вільчак, І. Бутенко, В. Скоцень, Л. Ваканті, Б. Качмар

О. Твардовський

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі".

ТАРЗАН, ч. 6085. Нова таємнича печера!

В другій флюоресційній печері, Тарзан та Іто знайшли урни з золотими монетами та урни з малими золотими володарами... Та знайшли вхід до іншої праісторичної скелястої печери виложеної камінчиками...

— Маємо, Іто, два більше ключі до виснення цих давніх людей... Золоті монети і золотих володарів. Якщо вони ще й жили за золотим правилом, то це буде справді історичне відкриття!

Якщо вони сховали ще щось в цій глибшій печері, то вони вважали це за цінніше, як золото!

— Можливо, що твоє бажання здійсниться... Деякі старинні, але корисні інструменти! — Ця діра якраз велика для мене, дозвольте мені, Тарзане влізти туди! — Ні! Краще буде, як спершу я подивлюся туди, Іто... А тоді ми поширимо цю діру.